

שם נחצה, כי כל אלה התיבות, די גדולה דאחד שבה נרמז כתר דלאה שלקה די אלפין פשוטין וכו' וכן הדי מוי שלקה מדי שמות אהיה מלאים, כ"ז הוא רק בנתי רמז היינו הארה לבד אבל מתי מלכותו שם עשיית הכתר דלאה כתיקונה היינו עלמות וכמ"ש שם די"ה מלכותו, תכונן לעשות הכתר דלאה כתיקונה, ותכונן כי מלכותו היא נוק' דז"א הנק' מלכות, ותכונן לעשון סופו בחילתו כי עתה נעשה כתר מלכות בראשה והם די אלפין מן די אהיה אשר לקחתם פשוטים בדי דאחד ועתה במלת מלכותו מתמלאים וכו' וזד"ה והנה כתר דרחל וכו' כי והנה ענין המוי שלה הם מה שנשאר מדי שמות אהיה הממולאים וכו' ושם בדי"ה ועד וכו' נאמר ז"ל והענין הוא כי אחר אשר במלת מלכותו נרמז דרך כללות להבין ולהניח שם עק"צ אורות ללורך רחל וכו' וכן הענין ברחל וכו' ע"כ מצוי מכו"ז שסידרא נקיע ואזיל, כי תחיי בתי די רבתי דאחד, וכן בתי בשמ"כ כל הכוונות הנאמרות שם הם רק בדרך רמז על מה שיאמר בעתיד בתי מלכותו היינו בנתי הארה שם בתי מלכותו הוא עיקר עשיית עלמות הכתר ודי מוי דלאה ושם נרמזו העק"צ אורות השייכים לרחל, בנתי הארה שיהיו נמשכים אליה בתי ועד וכו'.

ב נמצא כי אין כאן כפל לשון וכפל ענין אלא הכל מכודר ומדוייק הדק היעב לפי נוסח הלשון הנמסר לנו מאנשי כנה"ג שסידרו לנו נוסח החפלה ע"פ הסודות הגנוזות בה בסתרי סתרים כפי המצואר בסי הכוונות הנ"ל שקיבל ר' הארי"י ז"ל ותלמידו מהרש"ו מאלהינו ז"לע כי כן לריך הדבר להיות, שחיי לריך להבין אותם ברמזי הפסוקים בתי הארה ואח"כ לתקן אותם בעלם באופן מעשים טובים השנים לאה ורחל כפי שסידר לנו הרש"ש ברוח קדשו זיע"א בסידורו.

ג שו"ר להש"ש ז"ל בביאורו על שעה"כ (לי"ג א') די"ה ואפשר וכו' שכי ז"ל בדי דאחד יורד בתי כללות די אהיה פשוטים דפשוט בכתר וכו' ואח"כ במלת בש"כ נמשך די אהיה מלאים וכו' לחב"ד דלאה, אח"כ אנו חוזרים לתקן הכתר דלאה לגמרי, ואנחנו ממלאים אותם די אלפין וכו' בכתר, ואח"כ מתפשט מן הכתר לכל י"ם דלאה בתי המלוי הנזכר וכו' אך לבתי חב"ד א"ל לפרש, שהרי נמשכו וכו' אלא לז"ת וכו' נשאר עוד עק"צ אורות בכתר דלאה ללורך רחל והם די"פ היה שהיו שם בכתר פשוטים, והם מתמלאים וכו' ואפשר במלת מלכותו וכו' ובמלת ועד נמשכים די היה הפשוטים לכתר דרחל דפשוט בכתר ושאר האורות מעק"צ אורות הנז' נשארים בפקדון לרחל עד ברכת אבות אמנם מבתי די אהיה שנמשכו לחב"ד דלאה מלאים משם לא נתפשט עוד לא לגופא דלאה ולא לרחל וכו' עכ"ל.

ד תוכן דבריו, כי בדי דאחד ממשכיב די אוחיות פשוטות דדי אהיה בכתר, דלאה בנתי פשוט בכתר, אח"כ בתי בש"כ ממשכיב די אהיה מלאים לחב"ד דלאה, אח"כ בתי מלכותו, חוזרים לתקן הכתר דלאה, למלאת אותם הדי אלפין שבכתר דלאה הפשוטות, ומן הכתר מתפשט לכל הי"ם דלאה, בתי המלוי, היינו לז"ת דלאה, כי לחב"ד כבר נמשכו די"פ אהיה בתי בש"כ, ושארית העק"צ אורות שהם די"פ הי"ה נשארים בלאה בפקדון ללורך רחל, ובתי ועד ממשכיב די"פ הי"ה הפשוטים לכתר דרחל, דפשוט בכתר ושאר האורות מעק"צ אורות הנ"ל נשארים בפקדון לרחל עד ברכת אבות, ומאותם די אהיה שנמשכו לחב"ד דלאה מלאים בתי בש"כ, לא נתפשטו עוד לא לגופא

הכולדה בנפ"א, וא"כ ליש להקי דהרי עדין רחל בחר נקודה, בצריאה, דז"ין אלו של יום שלשום, כבר הם פרי שלמים, בפז"פ, אלא שחסר להם עוד זווג דהולדה, ולכן בהיותנו עומדים בעולם הצריאה, מוסרים נפשינו למיתה, ומעלים מ"ן להם שיזדווגו רוחא ברוחא, דוגמה מה שאנו עושים בנפ"א, למסור עלמינו למיתה בסבר פניי נהעלות נר"ן שלנו מנבי"ע לכלול אותם בזווג זה דיעקור דא"י להתחדש ולהעלות לשורשם וכו' כמ"ש בהקי הסידור שם, וזה בחר הכנה לזווג הכולדה דיקור' בנפ"א שם, זה הנלע"ד ודוק.

ו ועיקר הטעם דכאן בצשכמל"ו, מכוונים כוונה זו, רוחא ברוחא, הדבר בא מבואר בשעה"כ דרושי נפ"א דרוש ה' (מ"ח ג') וז"ל והנה ביחוד ק"ש עם בצשכמל"ו, הוא בסוד נשיקין, ולפיכך סמוך נהיכל אהבה אשר שם הנשיקין לריך לייחד, ולפיכך די דאחד דנתי לרמזו לדי העליונה וכו' ואנו מייחדין אותה בסוד נשיקין עלאין וכו' ובצשכמל"ו הוא סוד נשיקין התחתונים דתי"ת ומלכות והם הם ליקי קדרה וכו' ורחלם להזדווג בחתן רוחא ברוחא בסוד הזווג העליון הפנימי, וכו' וסוד נשיקין התחתונים בתי"ת ומי רוחא ברוחא, הוא התעלמות הגוף העליון, וביטול החליון בו שהם הקלי' כדי שיחדקו אז רוחא ברוחא ולא יהיה להם מעכב, וזה לריך בחשאי לכל ינקו הקלי' מהרוח החיוני המחיה את כולם וכו' עכ"ל, ושם בתי"ת הפרק (עמוד א') כי ז"ל הנה בחפלה נמלא די מיני מסירות למיתה, א' בק"ש וא' בנפ"א כנודע וכו' ע"כ, הנה לך מפורש כי ענין הכוונה בצשכמל"ו הוא קשור עם מסירת המיתה בנפ"א, ומצוי טעמו כפי שכי בעמוד ג' הנ"ל שהעתקנו, וא"כ אין מקום לשום שאלה מהשאלות הנז' בשאלה, כי כבר הרב עלמו, ביאר טעמו ונימוקו בעוב טעם ודעת, כאמור, והדברים עתיקים דמ"ש לחבר ז"ין רוחא ברוחא היינו ענין ליקי קדרה, כמ"ש בזה"ל ובצשכמל"ו הוא סוד נשיקין וכו' והם הם ליקי קדרה וכו', הרי לך לליקי קדרה, קרי להו סוד דנשיקין דהיינו חיבור רוחא ברוחא, וא"כ אין מקום ק"י של הפת"ע הנ"ל, דרחל היא בצריאה וכו' אף דהיא צריאה הרי אנו ממשכיבין לה ליקי קדרה בצריאה, והם עלמם ביחס סוד הנשיקין, של רוחא ברוחא, וא"כ אף שניית שקאי על ז"ין דכ"ד שעות של היום ולא של תמול שלשום, א"ש מכיון דהמכוון הוא על הליקי קדרה שממשכיבין לה בצריאה, ודוק.

סימן ט

אשר ראיתי מקשים, עמ"ש בסידור בתיבת מלכותו, יכוין להמשיך די אלפין שבכתר דלאה וכו' ושארית העק"צ אורות שהם די הי"ה וכו' להמשיכם ללאה בפקדון ללורך רחל ע"כ, דמה זאת אומרו להמשיכם ללאה וכו', כאילו עתה מחדש ממשכיבם אותם ללאה, הלא כבר בברוך שם כבוד, כבר המשכנו שם ללאה די שמות אהיה מלאים שנים של קס"א קס"א ושנים של קמ"ג קנ"א, ואם הכוונה על הפקדון ללורך רחל, למה חזר וכפל זה, בתי ועד, שאמר שם גם יכוין לתקן מלי דלאה וכתר דרחל ולהמשיך לה די"פ הי"ה פשוטים מעק"צ אורות שנשארו בחב"ד דלאה שלקה לכתרה וכו' ע"כ, ורלורך לדעת אם יש עמדי חיזה ישוב לזה.

תשובה בס"ד

ה הנה הדברים כבר מבוארים היעב בשער הכוונות דרוש ו' דק"ש (כ"ה א. ב.) די"ה תיקון בצשכמל"ו

דלחה, ולא לרחל, אלא הם תו"ד ז"ל, והוא כמעט כפי דרכיו, ודוק.

סימן י

(א) בחיבת מלכותו בסידור, נאמר ויכין להמשיך נחל עשרה אהיה שהם גי' ליקי מ"י לבושי החו"ג שדעת דזעיר דלז"י לנקודת הכתר דרחל העומדת בצריאה הנק' קדורה וכו' ע"כ, ראיתי מקשים, מה ענין הכתר דרחל בעולם הצריאה, הלא כבר ענה הכתר דחו"ג דבינה דרחל לז"י כדכ"ו תפילין של יד כמ"ש בסידור כדכ"ו חפ"י ש"י חז"ל יכין להעלות נקודת הכתר דחו"ג דרחל מהצריאה ולקשרה בזרוע שמאלו דז"י דלז"י ולהמשיך לה רשימו של המו' שלה העומדים בלבו של ז"א וכו' ע"כ, הרי להדיא שכבר עלתה בזמן הנחת חפ"י ש"י, ויש שח"י ששם בחפ"י הוא צה"י החלוגיות וכאן בק"ש הוא צה"ית הדיבור שהוא צה"ית הפני' ע"כ.

(ב) ואמנם לפע"ד אפ"ל כי המכוון כאן במלכותו, הוא ע"פ מה שנחצאר בצרכה למינים צשע"כ (ל"ו ד) וז"ל אמנם פשוט הוא דכיון שמתלקין ממנה ע"ס התחנות ודאי הוא שגם ספירת הכתר שנשאר בה נחשך אורו מאוד ואין נשאר בה רק צה"י אור מלכות שבה בלבד ובערך זה אנו אומרים שהנקו' הנשארת היא המל' שבה אבל האמת הוא שלא נשאר בה אלא נקודת הכתר וכו' ע"כ וע"כ שם שכי' כי לכן תיקונו צרכת למינים כדי לתקן את הכתר שבה ע"ש, וע"כ צדדו ה' של תפילין שם (ע ד) שכתב הנקו' הנזכר היא צה"ית הכתר שברחל וכו' והע"ס האחרות הם התחנות שמן החכמה שבה ולמטה, ואלו הבאים לה בסוד חוספת וכו' והנה צדדו הצקר עלה הכתר דרחל צלז"י ושאר הע"ס התחנות ירדו למטה צבי"ע וכו' ושם (י א) כי ח"ל וראו צרכת אבות עממה אלו מעלים הע"ס האלה וכו' ואחר שעלו שם אלו הע"ס אז חוזרת הנקודה הבה שיהיה כתר דרחל שהיתה אז עומדת פכ"פ עם ז"א צדדו השמאלי וכו' ומתחברת עם הע"ס וכו' ונתקנת עממה יחד ע"י המו' החדשים שצאו לה מחדש וכו' ע"כ.

(ג) נמצית'ל מכ"ו, כי מה שעולה בחפ"י ש"י הוא רק נקו' הכתר לבד, והע"ס הנשאר צבי"ע, עד צרכת אבות, והנה לפי מה שנת' בצרכת למינים, כי כאשר מסתלקין הע"ס נחשך אורה, וא"כ י"ל דמ"ש במלכותו להמשיך לרחל עשרה אהיה וכו' לנקודת הכתר דרחל העומדת בצריאה היינו לע"ס שלה שעדין עומדים צבי"ע כדכ"ו שיתוסף אורה ומ"ש לנקודת הכתר רחל, ולא אמר לע"ס שלה, הוא להשמיעונו דזה שממשיכין לע"ס העיקר הוא שצביל נקו' הכתר דרחל, שחשך אורה ושחך ע"י שממשיכין לע"ס שלה העומדים בצריאה נחוסף אורה שצ"י יכולים לעלות מהצריאה ולהתחבר אכה בצרכת אבות והוא ממש דוגמת התיקון שאנו עושים בצרכת למינים שהתיקון שאנו עושים לכתר שלה הוא לע"ס שלה ע"ש, ולא הביאו לה בחשאי מפני שעדיין הוא צלי תיקון כמ"ש צשער הכוונות ודוק.

של הכתר

סימן יא

צ"ה ע"י תמוז חשכ"ג, לכבוד יודי הרב"ג מהר"ר שריה דבליצקי שליט"א, אחדשה"ט הכני מאשר קבלה מכתבו צו מליג כמה שאלות, בכריעות וחקיפות בעמידה

(א) באשר כתוב בסידור, צמלת אחת בעמידה, ובחתי' ימשיכס לחכמה דניקוד הנזכר וכו' ומשם ל"ה ת"ת דניקוד הנזכר וכן צאקיפות, גם להעלות ולחצר וכו' כנגד צ"ש ת"ת דז"א דלז"י דניקוד הצ"ז, ובצקיפה צ"י ובחתי' ימשיכס ל"י חכמה דניקוד הנזכר, מה הביאור של ניקוד הנז' (ב) איה איפוא מקור הכוונה בכריעות וחקיפות להוריד ולהעלות הוי"ה לאדני, והוי"ה לחה"ה, (ג) למה צה"יה דצקיפה א"י סודר להעלות א"י דלד"י לחברה עם י' דהוי"ה, סודר י"א ובמודים והעוב שמך סודר נו י"ה, (ד) כמו כן צענין העלאת המלכות הנה בכריעה א"י אנו מעלים דח"י לאחי' יסוד, כי אז המל' צלחה יסוד, ובכריעה צ"י מלכות דחז"ן צג"ה, לאחי' ג"ה, כי אז המל' צלחה ג"ה, ובמו"כ צ"י הצקיפות דח"י וחז"ן צג"ה דפנים דאחי' (א"ף) שלא משמע כן צשע"כ, אבל סידור העלאת המל' דכתר, אינו מציין כלל שצקיפה א"י סודר מלכות ד"יק דכתר, אחי' דלח"י כנגד צ"ש ת"ת (זה נישא) ובצקיפה צ"י מל' דכחצ"ד, כנגד שליש עליון ת"ת דז"א, אחי' דלח"י ג"י נישא, כיון שהמל' עולה אז כל הת"ת, אך למה צ"י"ס דמל' דכתר דפנים דלח"י כתוב לאמר רק צ"ש ת"ת, ומה נשתנו דפנים דלח"י מאחי' דלח"י שעולים כל הת"ת, ומתקדמת הכוונות צפת"ע אות ו' נראה דבאמת הכל שוה, עכ"ד.

זאת אשיב בס"ד

(א) אשר לשאלה ראשונה, מה ביאור דניקוד הנזכר, אחת אגיד, כי בסידור הכתי' שיש תח"י של הרב היר"א, וכן סידור כ"י שהועתק מסידור הר"ר מגאר ז"ל, לא נמלא שם המילים הללו, ואמנם נפפעני"ד שמשדרי סידורים הללו המודפסים, כיונו צוה, כלפי מ"ש קודם זה, לג"ר דלח"י דלח"י דחכמה דכתר דבינה וכו' דנה"י דבינה כי בחוס' ביאור ובחחילה ימשיכס לחכמה דניקוד הנזכר, ר"ל דניקוד דנה"י דבינה, שלא רצו להאריך במלים לכתוב, צפ"י דנה"י דבינה וכו' נקעו נפשיהו בקיורי וכו' דניקוד הנז' ר"ל דניקוד דנה"י דבינה, שידוע דבחול, כל עסקינו הוא רק צנה"י דבינה היינו חוי"צ חוי"ג דבינה, בצרכת אבות דחכמה, ובינה, צמודים דחסדים דעת ובהעוב שמך גבורות דעת, וכולס דנה"י דבינה, היינו חוי"צ חוי"ג דנה"י דבינה, בחתי' לחכמה ואח"כ לבינה, ואח"כ לת"ת, חז"פ.

(ב) לשאלה צ"י, מקור הכוונה להוריד ולהעלות וכו', כבר דיברתי צוה דע"ה והשכל ח"ו סימן י"א, ואמנם לעיקרו של דבר, איה איפוא נמלאה כוונה זו, כבר העיר ע"י הרא"ש ז"ל צ"ס מעיל אליהו (הוד"מ עמוד ק"ו עור צ"י) שכתב ולא ידפתי מהיכן הולאו כוונה זו, אח"כ מלאתי צפע"ח דרו' ז' בהגה, שכתב הכוונה הוי"ה אדנות משם התיקונים, וע"י צשער השמים של השלי"ה ז"ל צביאור הקדושה דשם יש מעשה נורא על כוונה זו, וע"י ש' הנסירה פ"צ מ"צ עכ"ל, ובאמת דבסידור הרב היר"א ז"ל לא נמלאה כוונה זו כלל, ותן בסידור הרד"ס נמלאה כוונה זו, ובנראה דמסידור זה העתיקו צסידורים הנדפסים, וע"י צמעיל אליהו הנ"ל שכתב אבל בסידור כת"י הר"י אדרעי לא נמלאה כוונה זו ע"ש.

(ג) לשאלה ג', אינו ידע מה זו שאלה, הלא כל מקום לפי ענינו, דשם צצקיפה א"י דמעלין א"י דלדני לחברה עם י' דהוי"ה, לריך להיות י"א, ר"ל להעלות א"י לה"י צמודים דהעלאת הוי"ה לאדני, ל"ה דהוי"ה, ל"ל נ"ו

חג דרוש ק"ש פי על ש' הבנות ופרי עץ חיים ששון לב

מילת למשך ליטא .

כאן החזור לביין להטלים פירו' לזה והס ד"ח שלה
וט' עיין בס' דברי בלום ד' ח' טלחה ח' ז'ל ז'ל
למה לנו חחרים ומתקנים בנין לזה בעמידה במילת הגדול
הגבור והטורח פת"ש רבינו בדרוש ה' וברכת פהנים תשובה
בק"ש היא מקבלת מהארת הלבושי' דה"י דלחי' שהס ד'ה"י
ולא עמר פרטפה עד שלוקחת מבחי' המו' פגמן שכתבתי תוך
גופא דז"ל ויולאים בסוד חו"ח כנו' בע"ח של"ז פ"ד ופ"ה יע"ש
ועיין מ"ש בקונטרסי' פתח עינים בעמידה במילת הגדול הגבור
והטורח יע"ש שהצטרך לחי' לעיני' הכוונות [עיין לק' דרוש ב'
דעמידה במילת האל וכו'] וז"ל דח"ך בק"ש שהוא בלחי' נמשך
ללאה מבחי' הלבושי' שהס ד' ה"י וכו' ארבע אמת הראשו'
שס שהוא בבריאה נמשך לחב"ד ללאה הארת המו' ענמס ד'
יה"ו דעסמ"ב וכו' שס אכתוב בזה [שס חות ח'] :

מ"ש ובמילת מלכותו נעשה הכתר שלה לגמרי וכו' אצד
מאיר ז"ע סדר זה שאינו לא מפילא לתחת ולא מתחת
לעילא שהיה לריך בתי' לעשות חב"ד ואח"כ הכתר או אפכה
ובפע"ה וכו' . ולע"ד לא ידעתי מאי ק"ק ליה שהרי לעיל ד"ה
ולכן כתב דבתי' היא קבלת כללות ד' אלפין פשוטים והיינו
הארתם דכל כללות הוא הארתם כמ"ש רבינו בע"ח בשכ"ה
פ"ב כגל ז' גבי בתי' החסדים הגמשיים כללותם ביסוד וכללות
כללותם בעמדת היסוד יע"ש וכן נמי כאן אמנם גמר תקונו
הוא במילת מלכותו כנז"ל והיינו מעיל' לתחת ונעוץ סופו בתי'
כנז"ל ועיין ג"כ בפע"ח פ"ד ופי"ע דק"ש במילת לעולם ועד
יע"ש ועיין לעיל דרוש ה' דכ"ב ע"א ד"ה עוד פי' וכו' כי כתר
ללאה נעשה אחר ביאת המוחין שלה יע"ש :

מ"ש לזה הנק' עולם פ"כ ע"ח שכ"ה פ"ה ועמ"ש בקונטרס
ש"ס ח"ב בזה : **מ"ש** סוד הו"ה דס"ג דחי' וכו'
שס ס"ג שהיא בחימת נח' בע"ח שכ"ט פ"ב ש'
אח"כ פ"ג וכו' למעיל במלת שמע ועיין ש"ך ספ"י כי לפעמים
נאמר כי ב' היא אח"ה ולפעמים נאמר שהוא ס"ג ועם הג"ל
אפשר לישבו כי זה הוא בבין וזה הוא במ"ה שבה או זה בחימת
וזה בהבונה וכו' יע"ש [לעיל פ"ה חות מ"ו] :

מ"ש ובמ"א ביארתי יותר באורך כול' לעול' ועד ועי"ש לעיל
דכ"ב דרוש ה' פ"ה ק"ש פ"ט : **מ"ש** והענין במה
שגודע בפ' עקב עונה יראת ה' כי כתר דרחל הם עקביים
של רגלי לזה ע"ה ש' ל"ח פ"ד ש' הפסוקים פ' ויאל ד"ה :

מ"ש והנה הכתר דרחל נרמז במלת ועד ועיין וכו' כ"ב עיין
בס' חו"ח דכ"ה ע"ב ז"ל בחיבת ועד דק"ש לחקן כתר
דרחל ר"ל דפר' העתיד להחקן ע"י העמידה שנק' רחל בערך
הפר' זה החקן ע"י הק"ש וכו' ועיין שס מה שהאר"ך ואני
לא זכיתי להבין : **מ"ש** אבל הכתר שלה איננו רק הד' אלפין
פשוטים אבל המילויים הם בשאר הפרז' ע"כ נראה
לפרש אבל המילויים ר"ל במילויים אל"ף ד' אח"ה במילויים
ענמס הם בשאר הפרז' והוא ד' ל"ף עם שס ס"ג בריבוע
ובבחי' החב"ד כבר נמשכו כל ד' אח"ה שהס קב"א קב"א
קמ"ג וקנ"א כנז"ל ומה שיש להבין בזה עוד עי"ל ברות שאח"ו :
מ"ש וכן הענין ברחל כי ד"פ ה"ה הכשורים מן לזה בכל
שס אח"ה וכו' והס בחי' הכתר דרחל אבל במילוי
בגי' עק"ב בכל פר' רחל ע"ב ע"ח של"ח פ"א . ולא ידעתי
חימתי נמשכים בכל גוף רחל בעמידה בחי' חיבות כעת לא
פורש מכאן נראה דיש ב' בחי' של ד"פ אח"ה והוא בכתר
ללאה ד' אלפים פשוטים וד' ה"ה שהס פשוטים הם לכתר
דרחל [וגודע דפשוט וכתר כנו' בש' או"א בע"ח ש"ד פ"ה ופ"ו]
ויש עוד בחי' ד' אח"ה והס דקב"א קב"א קמ"ג וקנ"א כנז"ל
הנמשכים לחב"ד ללאה כנז"ל :

ואפשר

הסדר הוא כך בד' דלחד יורד בתי' כללות
ד' אח"ה פשוטים דפשוט בכתר בגודע ובוה
נחקן הכתר ללאה ואח"כ במלת ברוך שס כבוד נמשך ד' אח"ה
מלאים קס"א קס"א קמ"ג וקנ"א לחב"ד ללאה אח"כ לנו חזרים
לחקן הכתר ללאה לגמרי ונעוץ הופי בחי' ונחננו ממלאי'

אח"כ ר' אלפין שכתב ללאה ונעשה בגי' מד"ח אורות בכתר
ואח"כ מהפסע מן הכתר לכל י"ס ללאה בחי' המילוי הנו'
שהס ד"פ ל"ף ח"ך לבחי' חב"ד ח"ך לפרש שהרי נמשכו
ד"פ אח"ה מלאים הנו' העולים **חרי"א** אלא לז"ח כנו' לעיל עם
רצוע דס"ס פ"ג נשאר עוד עקב אורות בכתר ללאה לצורך רחל
והס ד"פ ה"ה שהיו שס בכתר פשוטים והס מתמלאים ח"ך לא
פירש רבינו חימתי מתמלאים ואפשר במלת מלכותו עם ד'
אלפין הנו' ועיין בסודו **ובמלת ועד** נמשכים ד' ה"ה הפשוטי'
לכתר דרחל דפשוטן בכתר **ואשר האורות מעק"ב אורות הנו'**
נשארים בפקדון לרחל עד ברכת אבות כנו' אמנם מבחינת ד'
אח"ה שנמשכו לחב"ד ללאה מלאים משס לא נחפשוט עוד לא
לגופא ללאה ולא לרחל **ובל זה דקדקתי** מדברי רבינו ממ"ש
לעיל בממוך בחיבת לעולם ז"ל לעולם כאן החזור לבין להשלי'
פרז' לזה והס ז"ח שלה כי כבר נעשה הכתר שלה דרך כללות
במלת ד' דלחד והמוחין שלה נעשו בשכ"ב ובמלת מלכותו נעש'
הכתר שלה לגמרי ומשס נשאר עקב אורות לרחל פ"כ הרי
דמשס **בכתר ללאה ענמו נשאר העק"ב אורות לרחל** ואינם
מבחי' ד' אח"ה מלאים שבחב"ד ללאה ובענין אס יש לבין
בפסח בתפלה ערבית בלאה להמשיך לנו האורות [ללאה
נאבולה בפסח כנו' לקמן דרוש ג' דפסח] כתבתי בקונטרס
פתח עינים כוונת פתח יע"ש :

דרוש ז'

פע"ח ק"ש פכ"ד כל דרוש זה וענין האינן לצורך
המו' דז"ל נח' בע"ח ש"ך פ"ג ושכ"ג פ"א ופ"ו ופ"ז
שכ"ה פ"ג ש' כ"ח פ"א וזינון זה הוא ג"כ בחימת עלאה כמו
בק"ש דשבת סה"ליון הוא בחי' עילאה ובטק' דל"א יע"ש בסוד
להרצ ש"ש זל"ה :

א שס הנה נח' אללנו ח"ך בעת לידת החב"ו וכו' שס **ח"ש**
מתקרים ומלפניים ירכויה וכו' הכל לבין אחד והס
מילית רודפות : **ח"ש** מש' רז"ל ח"ן התורה מחקיים אלא במי
שממית ענמו עליה וכו' במס' שבת ד' פ"ג ע"ב ש' מאמרי רז"ל
שס ועיין עוד לזיונין בקונטרס ש"ש על ע"ח ש"ך פ"ג ש' הלקי'
פ' חקת יפה טעה ד' ל"ד :

ב שס ובכח הזה נעשית הגדלה ז"ל כמבואר במ"א ע"כ ע"ח
שכ"ה פ"ג שכ"ג פ"א ופ"ו :

ג שס ובוה נבא אל ביאור שמע ישראל הנה נח"ל ופי' לעיל
דרוש ו' דכ"ג ודרוש ה' :

ד שס ובחיבת שמע מלפנין היסוד שלה וכו' וז"ל דח"ן לזינון
אלא בעת הלידה ועתה בתי' הק"ש הוא לברר בחורי רפ"ח
ולכללם במלכות ולהעלותם עם זו"ן למ"ד ומ"ן לחו"א והיה
לריך להיות במילת אחד אחר כל הזווגים דלוח' ועיין בסוד
להרצ ש"ש זל"ה בעמידה במילת בלהנה דכתב ג"כ בן האינן
אחר כל הזווגים בעת הלידה יע"ש וז"ע :

ה שס כי הנה נח"ל טעה בק"ש אינם נכנסין רק המז' דו"ק
דגדלות דז"ל לעיל דרוש ו' דכ"ד ע"ג ד"ה ועתה וכו' :

ו שס והיסוד דחבו' ח"ן בו רק ב' פרקן שהס היסוד ועטרה
שבו פ"כ עיין בע"ח של"א פ"ג בזכר שהוא אבא חפי' שאין בו
רק ב' פרקן מתחלה לג' שלישים יע"ש שכ"ט פ"ד לעיל דרוש ו'
ד"ה ועתה נבאר וכו' ושס ברות ז"ח :

ז שס אמנם כבר נח' כי עכ"ז מן הארת ההפשוטות ה"ח מתקבץ
הארתם ביסוד ונק' כל ושס נח' כי כמו שמהפשוטות בו הארת
ה"ח כמו בן האר' הלבושי' שלהס וכו' ויורד' הארת' עד היסוד
דז"ל ע"כ נח' בשכ"ט פ"ה חו"ח של"ב פ"ח שר"ה כלל ז' וכלל
י"ד ב' המות פ' תרומה וש' הלוקטים ד' ע"ס ע"ד בסוד החרון
וכפורת יע"ש . אך ל"ל דכאן כתב רבינו דיסוד דז"ל נעשה מכת
הארת ה"ח היוולאים מיסוד דחי' ובע"ח שר"ה פ"ג ד"ה נל"ה
וכו' ובש' ההק' דמ"ז דרוש ביאור כניסת המו' מלובשים ח"ך
נה"י דחימת וכו' נראה דנעשה מכת הארת היסוד דפרז' דללם
הכנסם וגנוז ביסוד דחימת וכן בש' הנסירה שכ"ט פ"ד שס כתב
רבינו דיסוד דז"ל נעשה מכת הארת חו"ג ב' מזלין דל"א יע"ש
ועיין שס בשכ"ה מה שכתבתי בקונטרס ש"ס ח"ב פ"ג ח"ס י"ב
ישוב בזה ובשכ"ט רפ"ח יע"ש :

שמן חג דרוש ק"ש פי' על ש' הכונות ופרי עין הים שישן

ח שם ופרק ב' דיסוד שהיא העטרה בדעת דז"א וכו' כך היא הגרסה בפע"מ פכ"ד דק"ש ופרק ב' מיסוד דידה שהיא עטרה בדעת דז"א וכו' [עיינן מ"ש לעיל אות ד']

מ שם וכבר ביארנו כי בצרכה חכמה נעשה זוג ב' ברא"ח כדי להמשיך עוד ג' מו' ראשונים וכו' שם דרוש ב'ס' עולה חמ"ד ד' דין וז"ל דרוש זה מה ענינו הלא כבר נעשה האוג בק"ש במילת אחד ואין חסר רק כנסת המו' ה"ך רישא דז"א וי"ל דאין אור יורד אלא ט"י זוג אור הנמשך מחדש ועיין לקמן בדרוש ב' דעמידה ד"ה או"ה תזקוף וכו' יע"ש וז"ל בג"ר דאבא במילת קומה הכל ילמה אין זוג אור"ה להמשיכם ע"ד הנו' כאלו בג"ר דאימא שמדווגים אור"ה וי"ל דגם שם ישנו והוא בבחי' זוג רב' מזלין דא"ה כדי להמשיך בג"ר דאבא ומפורש יולא בס' ש"ת דד"ן סע"ה ובפע"מ ס"ך יע"ש ובחלפיהו ואלהי אבוינו שהוא להמשיך ג"ר דאימא נמשך הזוג בבחי' אבא אשר הוא גדול ממלחו על אימא אך שם שהוא כדי להמשיך ג"ר דאבא לריד זוג מבחי' יתיר עליון ממנו שהוא א"ה ב' מזלין והבן [לקמן דרוש ד' דעמידה במילת אלהינו ואלהי אבותינו]:

י שם ונמלא כי זאת הלידה דחבו' אינה עתה אלא בבחי' כו"ק התחתונה דמו' דז"א וכל הסתלקות האור והציון והקרינו' [מילות חדשות והכל אל] דנה"י דחבו' אינו אלא במלק אשר הוא לבחי' ו"ק דמו' בלפד ע"כ פירוש לאו לממרא דפרקין פלוינים אין בו הסתלקות אור וציון לטורח בג"ר שהרי בהדיא כתב רבינו בע"ה ככ"מ ובפרט בש' כ"א פ"א ושכ"ה פ"ד ופ"ה דכל בחי' נה"י דאימא מלעננים וזהו לריך לעשות נה"י ההדסים ונכפלים המדות ד' מידות ושלש ואם הדברים כפשוטם אין צורך לר' מידות ושלש אלא דברי רבינו מבוארים דאינו עתה אלא בבחי' ו"ק וחסר מילת עתה וסמך על המעין וענינה ברא"ח ופשוטו ברא"ח ומציון דאין נמשך עתה בק"ש רק בחי' ו"ק דמו' נה"י ומג"ה לא נרמו סדר הציון רק בג"פ תחתונים והמלעננים דנה"י דאימא ולעולם גם בפרקים פלוינים ישנו בחי' הציון ואפשר בדוחק לו' הטעם שלא כתבו רבינו כאלו להיות שם זוג אחר לטורח המשכת בג"ר דז"א במילת חלדינו ואלהי אבותינו של העמידה כנו' לעיל בסמוך ואפשר דשם נעשה הציון דפרקין פלוינים דנה"י דאימא לטורח ג"ר דז"א ושם סתם ולא פי' סודו באיזה מילות הוא סדר דציון וכאלו גילה לו רבו שהוא במילתו דשמע ישראל וכו' או אפשר זהו מ"ש בחחי' הדרוש ולא זכינו לסיימו גם דע דעד"ז ג"כ הוא ציון דנה"י דיש"ש אשר שניהם ישפוט' נקראים אימא דאז"י וכן כתב ג"כ הרב שר שלום בעמ"י במילת באהבה ציון ביטפוט' יע"ש בסדור וכבר הארכתי בזה בקונטרס שמן ששון על פי"ה שכ"ה פ"א אות ג' וש"ך פ"ג אות ג' ועיין לרב יפה שעה דקס"ז ודע"ה בזה ויש לעמוד על דבריו אך אין לנוי להאריך בזה וזה עיין מ"ש בקונטרסי שם בשכ"ה אות ג' [עיינן עוד בענין הציון מ"ש לעיל אות ד']

י שם שמע היא הארץ הגממכת מן העטרה לטורח היסוד דז"א [כנו' לעיל דיסוד דא"י מסתיים בח"ה דז"א וע"י ה"ה המתפשטים מן העטרה נעשה היסוד דז"א] והאמנם עתה הוא לטורח ח"ה שבו ע"כ פירוש מלענן עתה בק"ש לטורח הח"ה שבו שאין נכנס בו רק ו"ק גדלות כנו"ל [ודו"ק ממ"ש עתה הוא לטורח הח"ה שבו מכלל דיש זמן שאינו לטורח הח"ה והיינו שלש עליון דח"ה אלא לטורח שלש ח"ה התחתון וזה משמע שיש ציון בצפק עליון דיסוד לטורח מו' הדעת ועיין בזה בקודם דיש ציון בצפקין פלוינים ג"כ דנה"י דאימא לטורח ג"ר שבמוחק יע"ש וא"ת דזה הפך ממ"ש לעיל בדרוש זה וז"ל ובחינה שמע מלענן היסוד שלה וכו' וכאן כתב שמע היא הסתלקות הארץ הנמשכת מן העטרה וי"ל דרבינו לעיל לא בא להשמיעין אלא דבחינה שמע מלענן היסוד והיינו לו' דמתחיל הציון מקו' המלעני ולא מקו' ימין או שמאל ועיין לקמן בחינת ישראל וכאן שכתב לפרט לנו סדר הכונה של הק"ש על סדר האותיות פירש סדר האותיות כיצד חטוין אך קשה ה"ך אפשר זה לסייג ציון מבחי' הארץ הנמשכת מעטרת היסוד דחבוה שהרי לעיל פירש דהארץ זו היא הארץ ה"ה הגממכים ט"ה המו' דז"ח אשר ממנו נעשה

היסוד דז"א ועדיין במלת שמע לא נמשכו המו' בנה"י דא"י עד מלת אחד אחר חסוד דאז"ל כנו"ל ואין שייך בו ציון דא"י ציון רק בעטרה היסוד דא"י דיקא באריות שלה ולא מאיר ז"א לטורח מוח דח"ה דז"א. וי"ל דהארץ זאת היא בחי' אורח דכ"ה שב"סוד דאימא כנו' בע"ה שכ"מ רפ"ה יע"ש ולא בבחי' ה"ה כנו"ל זה נלפ"ד כונה רבינו. ועיין בסדור להרב ש"ש אלה"ה שכתב במלת שמע לסלק הארץ הלבנה עטרת היסוד דאימא ובמלת ישראל לסלק אור מיסוד דאימא. ודע דנלפ"ד דע"ס מפל בסדור וכחוב מיסוד וז"ל לסלק אור מעטרת היסוד כנו' בש' הכונה וכן ראיתי בכמה ספרים בכחוב כן וכן עיקר. ואפשר דאיזה חכם כתב מיסוד והבין כן ממ"ש לעיל שמע מלענן היסוד שלה וכבר כתבתי דמו"ל אינו לסוד הכונה רק לאשמעי' כן דמחסי' מקו' המלעני ופשוט ועיין בקונטרס פהח עינים במלת ישראל יע"ש:

יב שם ישראל הוא עטרה היסוד דחבו' בדעת דז"א ט"כ עיין לעיל באות הקודם מ"ש בזה:

יג שם ויוצן כמה שהודעתין כי ז"א מחמי' אצי' לה היה רק ו"ק וכו' אבל ד' ראשונות חסרים ממנו ואינם נכנסים בו אלא ע"י מעשה התחתונים ע"כ עיין במבוא"ש ש"ה ח"ה פ"א דז"א רע"ב ע"ה ט"א פ"ז ועיין מש"ל בדרוש י' אות ק"ב יע"ש: **יד** שם גם ביארנו ענין גדלותו ה"ך נגדל ונעשה בן י"ס גמורות וכו' כי ב"פ עלאין דחסד שבו מהם נעשו' חכמה שבו כי מתחברין ב' פרקין אלו עם פ"א דנלח דא"י והרי הם ג' וכו' ע"ה שכ"ג פ"א ופ"ז ושם ז"ל ה"ך יע"ייר היות ענין זה שהרי הוי הפסק בנתיים דג' פרקי הנלח דא"י הם גוף אחד קו ימין וכן עד"ז קו שמאל וכן היסוד ב"פ וה"ך אפשר להיות ב' פרקין דגופא דז"א שהוא דחג"ה עם פרק ראשון דאימא ונעשים כ"ה משלשה והיינו להיות חב"ד דז"א חח"ן בג"ה דחי' והיינו ודאי שהפרקים הראשו' דנה"י דאימא הם חב"ד דחב"ד והב"פ דגופא דז"א הם חנ"ה נה"י דחב"ד וכן עד"ז ג"ג המלעני' דגופא דז"א הנעשין מפרקין תחתונים דחג"ה דז"א עם פרקין פלוינים דנה"י דז"א נעשו חג"ה דז"א ונהעברו עם פרקין המלעני' דא"י ונעשו חג"ה דז"א כ"ה משלש והם חח"ן בג"ה חת"י דחג"ה דז"א ופרק המלעני דא"י משמש במקום חב"ד והב"פ תחתונים הנעשים מפרקין תחתונים דחג"ה ועליונים דנה"י הם בחינת גופא דז"א חג"ה נה"י דחג"ה וכן עד"ז בב"פ תחתונים דנה"י עם פרק תחתון דנה"י דא"י ח"כ הוא הסדר נמלא מפסיק ב' הפרקין דז"א דחג"ה ונה"י שבו בין פרק לפרק דנה"י דא"י וזה ח"ה להיות שכל נה"י דא"י יהיה להפסקות כן שמעתי מ"ק:

יד נר' אפש' דהענין הוא כך דנה"י דא"י כל אחד ואחד הוא ארוך בשלשה פרקים דז"א והוא באופן זה פ"א דנלח דא"י יש בה שיפור ג"פ ונכנס חוץ ב' פרקין דחסד ב' חוץ שנים וחלק העליון העודף נשאר מגולית ונעשה חכמה דז"א מג"פ חח"ן דחכמה וכן עד"ז פרק המלעני דנלח דאימא ארוך כשעור ג"פ דז"א והב"פ נכנס חוץ ב"פ חסד דז"א הנעשה מפרק תחתון דחסד דז"א ופרק עליון דנלח ונשאר עודף עליהם השליש העליון דא"י לבחי' חכמה והסד והס חח"ן דחסד וכן עד"ז ב"פ תחתונים דנלח דז"א עם פרק תחתון דנלח דא"י ארוך בב"פ וכן עד"ז קו שמאל והמלעני דאינו להפסקות רק כל שלש עליון דכל פרק ופרק דנה"י דאימא נשאר מגולה ונראה שהוא להפסקות ואינו אלא קו' ארוך תחתונים ובחוף הכה"ה דאימא אלו מלוכש כל י"ס דללס דמוחק דז"א נמלא אלו חוץ אלו המוחין חוץ הכה"ה והכה"ה חוץ גופא דז"א הגמלק לפרקין על סדר הנו' ועיין בע"ה שכ"ג פ"א ופ"ז באורך ועיין עוד שם בפ"ז מה שהביא בל"ע רבינו בסדר התחלקות הפרקין בענין המוחין ונה"י דאימא וז"ל פעם אחת שמעתי ממורי ז"ל כי שלש הח' דנלח דא"י שהוא ג"כ חיו"ה שלה הנה היא מלענ"ה עם ב"פ חסד דחיו"ה דז"א ונעשים ספירה גמורה חפי' בחיו"ה דז"א והמלעני דנלח דא"י מלענ"ה וכו' אך קשה לי כי הכה"ה דאימא הם מלוכשים חוץ ז"א והם פנימיות אל חיו"ה דז"א ח"כ ה"ך אחר שמענדים יחד וכו' ועיין שם בקונטרסי ש"ש מ"ה

דברי ע"ח של"ד פ"ב ופ"ד ושל"ה פ"א ופ"ב ופ"ה שלום מח

שלו' פרק א'

כתב ז"א אין צו רק ט"ס ונוק' יס לס י"ס טפוא.
צחי' מעלכות טצס יע"ס, וקסה דכחצ אח"כ
כשז"ן הס צמדריגה שליטיה טלאו כתרז גדול מעכרס אין
למז' לטוק' צן זוג עם ז"א יעו"ס, וכפי מ"ס לעיל גס
ליקוד לטוק' אין לו צן זוג דהיא יס לס י"ס וז"א אין צו
רק ט"ס ואפי' אס יסיס לטוק' טוס אל אז"ל עד סכרז
לעולס מלכות לטוק' עודמח אליו וסיעצ"ס,

פרק ב'

כתב סטוק' צעס סאלילות נגדלח עד יוס ד' עד
מדריגס ג' טפיה פלכו' טלס עוגדח מלסורי
החזס דז"א עם סלרח טמטס כלסונוח טלס יע"ס, (צדפ'
סל' דכ"ג) וקסה דלעיל פ"א כחצ דמדריגס שליטיה
סיה סנגדלח צכל אטור דז"א טוץ מעכרז יע"ס, וכלצ"ד
לכוכח סרז"ל סוה כך דלכס לצכר סג' מדריגוה דחסי'
צכר ציאר העודריגס סכססוקס טסוה סיוחח נקו' אסח
ואח"כ כחצ דעד יוס רציעי נגדלח כל סג' מדריגוה טיש
צלצ"א וסוה עד טתיה פלכו' געור ליי"ס עחזס דז"א
וסוה מדריגס טשייה וכחצ אח"כ וגס סלרוח טל סמטסה
כלסונוח טסליו צס זסו מדריגס שליטיה ולעולס סיה
נגדלח צכל אטור ז"א טוץ מעכרז כע"ס צפ"א ואין זס
סיוץ נכוץ דלקמוץ אומר צפי' דציוס טשי כהגדלס עד
מדריגה שליטיה טסוה פלכו' טלס מעסחזס דז"א צלסור
עס סלרח סמטס כלסונוח מעכוק ע"ס וכיוץ טסוה
מעכוק לל כהגדלס כמורו דכן כחצ לעיל צפ"א צמדריגס
צ' לפכיס יע"ס וא"כ סלרל קו' לדוכחס, ועוד קסה
דמליו מדריגס אחרח צלסור טסוה סלרח טמטס
כלסונוח מעכוק כמו צפכיס וא"כ יס ד' מדריגוה צלסור
ול' צפכיס,

שם כחצ טקטרוג סלצכס סיס צזמן טפיהס סטוק'
אטור צלסור צמדריגה שליטיה ע"ס, וקסה דלעיל
צפ"א כ' לסקטרוג סיס צמדריגס טציעיה טזו"ן סס
צכר אסד ע"ס, ואפטז לוטר טצעודה צמדריגס שליטיה
צלסור קטרגס על סעחיד לידעה דחכל' בידול טלס
סיה' עד טיסיו צ' מעחמטיס צכרז א' ,

שם כחצ עד טצז עטס ואז כחפטטה גס סמלכות
טצס וכחפטטו ט"ס טצס ענצחי' אצ"א ע"ס, .
וקטס דכיוץ דכחפטטה מל' טצס למס סיהס צטוק ע"ס
סול"ל צקוד י"ס, וכלצ"ד טסוה עעוה סופר ול"ל י"ס
דחרי לקמוץ אומר י"ס ע"ס, ,

שם כחצ אח"כ צהגיע חור גלולח מלריס צע טור לחוד'
לקמו טפסח לסורוח כ' אז סיהס פלכו' טלס ציי"ס
אצ"א כו' ע"ס, והקטס סרנה"ז טר טלוס ז"ל צהגסוטי
וז"ל ול"ע וסלל עטירי לחודט סוה טנח סיס כ' פסח
טל אוחח טכס צמחטי סיס וכצז כחצ לעיל כ' צכל טצח
סיהס חורח עמו פצ"פ צצחי' סטיסי' ואיך כחצ טצלווחו
יוס לקמו טפסח לסורוח כ' אז סיהס פלכו' טלס אצ"א
ע"ס עה טתי' ועוד קסה לי דכחצ לעיל צפוק זס דלחר
סחורז דכחמעט' צקוד נקו' אח"כ ציוס טצח א' חורח
סטוק' צמדריגס סו' וכן סיס צכל טצחוה עד גלולח
מלריס ע"ס וצטס"כ דרוט א' דר"ס כחצ וז"ל אמנס אחר
כך כחקלקלו סעולמוח וכחצצל זיווג טעליון ואפי' ציוס
טצח כרלטיה טללחר יוס סטטי טסוה ר"ס לל כעטס
זיווג טליון וכחלחר זיווגס עד יוס טמיי עלרז כמ"ס
לעיל צחחי' דחרז ע"ס וסוה ספך ממ"ס צע"ס, וכלצ"ד
ליוצו עמ"ס סרע"ז ז"ל צסקדעוה סמוטורס כסר טלוס
ד'

סמט' ד"ס ר"ל סמו' לכו"ס דז"א וכו') טחקלי לכו"ס סס
עגוליס והס חוך כו"ס דז"א וקיסין לפ"ס לכו"ס דחי',
ואפטז טצעליה כו"ס מן סיקוד דז"א חוך יקוד לחי' ללורך
ססגדלס כשחזו למוקמוס כחפטטו חוך מו' דכו"ס לחי'
עד כו"ס דז"א ,

פ"ה טהטוק' אין צס רקצ' מוחין יע"ס, ויע"ס
כט' צקי' י"ג ,

שם סי' י"ג טחצ' נק' דוכרל ולינה כעו רחל טלין
לה יקוד יע"ס, וסדצז חמוה טכל סטוקצין
יקודן קלר וכעצורז צחי' צהכצס מוקומוה, ואפטז
טיוצן עם מ"ס צקוק ססי' טכחצ ולכן כל סלרות סטוק'
לו' ז' סטכיה טסוה סיקוד כדי לסטליס חקרוכס יע"ס
נעלל דעל ידי זיווג נטלמה סיה ציקוד דלכורל וא"כ
צחי' דלל פסיק זיוגייסו דחכ וסליו טכככסיס צז"א
יקוד דלצז סוה חוך יקוד לחי' א"כ כמלל דסיה שלימה
לעולס צצחי' יקוד דלכורל ,

שם סי' י"ד וכמלל חי' חו"ן פס זס חוך זס, יע"ס
צקי' ט"ו ,

פרק ד'

דאין כהטח כחקנה אלל אחר גמר חיקון ז"א טסוה
אחר י"ג טכוס ויוס אחר ואח"כ כחקנה סטוק'
צ"צ טכיס ויוס אחר ואח"כ חורח לפכיס יע"ס, וסדצז
חמוה דמלל דלחר כ"ס טכיס לז"א חורח רחל לפכיס
, וסיעצ"א ,

של"ה פרק א'

כתב לטוק' כטסיה צורח עטרה סיקוד סיה שליטי
סיקוד וז"ס וכל צטליס עפר סלרץ כ' מוח
סלרץ סוה שליטי יע"ס, ואפטז דכטלכו אומריס טחוק'
נק' ארץ סוה כטסיה צורח עטרה סיקוד דז"א, ואפטז
דלזס קרלו ארץ צסקוק סטליך עטמיס ארץ דלז ירדה
חחה סיקוד וכמ"ס צטליו פ"ב ,

פרק ב'

כתב טסחקדיס צז"א יס עליה וירידס טיוכדיס עד
סיקוד ואח"כ עוליס עד הכרז וצוק' אין צס
סלרח סחקדיס אלל דרך עליה יע"ס, וקסה דלח"כ כ'
דסחקדיס עולו' מוטטה למעלה צז"א ויולאס דרך ספז'
ואח"כ יורדיס מלמעלה למטס צטוק' ע"ס כמלל דגס
צטוק' יס עליה וירידה ואפטז דסכוכה סוה כע"ס צט'
כ"ס פ"ג טחקדיס יס צחס אור יטר ואור חוזר וכטירודי'
סחקדיס צז"א עד סיקוד ירדו אור יטר ואור חוזר וכטלר
עס הלור יטר ועולח הלור חוזר ומגדילו יע"ס א"כ ע"ס
טצז"א יס עליה וירידה ר"ל טיש צו אור יטר ואור חוזר
טל סחקדיס אצל צטוק' אין צס מעלרח סחקדיס אלל
דרך עליה טסוה מלור חוזר ,

פרק ה'

כתב ל"ע צח"ח לטוק' טחס ג' גצווח טצס וכיחוסק
ז' לפי טלין צח"ח כקודה טנקודה ירדה
ליקודה ולכן אלו מוכין סג' גצווח צכלל סגדלות, וק'
דגס צח"ח יס צו נקו' אחח טלקמו אה"ח דז"א וכמ"ס
לעיל צפ"ב טכחצ וז"ל לפי טכצז ככיה ע"י ח"ח טלקמה
מז"א יע"ס וכמו כן קסה צכר וצדעה לטוק' דלמה
אין אלו מוכין אוחו סחלק טלוקסח מוח"ח דז"א וסיעצ"א ,

דברי ע"ח שליו פ"ה ושל"ח פ"ח מ"ש ש"א ח"א פ"א שלום

חלקה שהם מה ששאר גד' אה"י' שהם עק"ב אורח כמ"ש בשה"כ דרוש ו' דק"ש זכונה בשכעל"ו יע"ש ולכך כחז כי העו' ללאם סס ד' אה"י' כי הוא מדבר בזמן שלח לקש' רחל חלקה כו' ,

מביש ש"א ח"א פ"א

ד"ה סנה אז ערפ שחללו היה הא"ם מעלל כל העקו' סזה אשר בו עומדים ד' עולמות אבי"ע , וכחז סרז למה ז"ל וז"ל ואע"פ שמוסם הא"י הוא מן העקודי' ולמעט עכ"ז כל מה שיש בחוץ החלל הזם נק' בשם אבי"ע בכללותו כיון שחלל ולכן אפי' א"ק נק' פס בשם א"י והוא שכתב הרב ז"ל ב'ס' הליקוטי' י"פ כלל שכתבה עשיה עשיה צניכה כי א"ק לכל קדושי' נק' א"י וא"א צריאה ואזא יליכא וא"י עשיה הכי עשיה צניכה ע"כ ובתיקונים קורא לא"ק צריאה שאע"כ אדם דצריאה ופי' הרז"ל ב'ס' עז"י שנק' בן ע"ש שכתב והנה נז"ל שנק' א"ק בלשון א"י והיינו בערך הא"ס ובש"ג ח"א ש"א קרא לא"ק א"ס בערך העולמות ע"ש עכ"ל ובע"ה ש"ג ש' קד' הא"י פ"ג כחז שא"י נק' עשיה בערך א"ס העליון ע"ש , והנה הוכח לכתוב זה יען דיש לקדוק בדברי הרז"ל ש' אשר בו עומדים ד' עולמות אבי"ע ולא הזכיר א"ק כי ע"כ הוכח לוועד כי א"ק ועולם העקודים נק' בשם א"י והציא סעד לזה מהא"י דכ' ב'ס' הליקוטי' שא"ק נק' א"י וא"א צריאה כו' דמעלה לכל מה שיש למעלה וא"א נק' א"י והקשה וע"ש בתיקו' שא"ק נק' צריאה ועוד לקמן קרא אותו א"ס וא"י דע"ש בתיקו' שנק' צריאה הוא ע"ש שכתב וע"ש פס ובליקוטי' שנק' א"י הוא בערך הא"ס וע"ש לק' שנק' א"ס הוא בערך העולמות , וקשה ללא ידעתי מה הכוונה בזה ללא תיקון בזה כ"א (בדפוס הא' ד"ע) שא"ק נק' א"י וא"כ ב' צ"ע לא ציאר כאן מי סס ואם נאמר שצ"ע סס א"א וא"א א"כ סרז"ל לא ציאר כאן כי אס עד צינה דא"י ומשמעות דברי הרז"ל צ"פ זה הוא שרצה לכלול שכל וקיים החלל הזה שם עומדים ד' עולמות אבי"ע אומיים וע"ש ב'ס' הליקוטי' שאבי"ע נאמר עד צינה דא"י אינו מדבר בכללות העולמות אלא בפרטי הפרטי שא"ק נק' א"י וא"א צריאה וא"י יליכא ועשיה דזה בערך זה נק' בן וכעד"ז כל הפרטי' אצל כאן אנו מדברים בכללות העולמות אשר מעללים וקיים החלל הזה וכולם בכללותם קראם אבי"ע , ואפשר דע"ש ב'ס' הליקוטי' דא"ק נק' א"י לא על א"ק אלא צע"י דא"י ע"י נק' א"י וא"א צריאה כו' וע"ש א"ק יען דמז' דא"ק נעשה ע"י דא"י לכך קראו א"ק אצל א"ק נק' א"ס בערך הא"י וכמ"ש בע"ה ש"ג ש' קד' הא"י פ"א דז"ה דמז' דא"ק נעשה ע"י דא"י ועלכ"ז הו"ך א"א ואור א"ק הנק' א"ס בערך הא"י מחלש הו"ך הע"י וכן צע"יג ש' א"א פ"ב כחז מה"ק עלמו שסוף ע"י דא"ק ולמעט מחלש צע"י ע"ש , וע"ש שתיקו' קראו צריאה ופי' הרז"ל ב'ס' עז"י שכתב ס' זה אינו מלוי אללי ואלדבא מלינו להסך שכתב בע"ה ש"ג ש' קד' הא"י פ"א ובצני' היותו ב' לא"ס נק' צריאה עם שסוף קודם א"י ופי' ההם סרז"ן ז"ל שסוף ב' לקו היותם המחשעט ע"ש , ואפ"ה כחז בסר הכי לכל י"ק דא"ק נק' א"ס לבני א"י ע"ש , ולעד"ן דמז"ש סרז"ל כאן ד' עולמות אבי"ע

(ד' ע' ע"ד) לאנו עישים ב' מיני צירוקים אחד צירוק ונח"ה ששה י"ב שהם ו"ק חב"ה וכה"י לחב"ה ואשר סס כפרעים לשנים ולחדשים ולשבעות ולימי' וצירוק ב' וקדר סזומים שהם חב"ה וכה"י דכ"י שמשם החמילו לשמש המאורות והם כפרעים ליוצלות ולשמועין ולשמים ולחדשים ולשבעות ו לימים ע"ש , והנה החמ"ל גרם צנ' הצני' שחזרה הנוק' צקוד נקו' חחה הסיקוד ומ"פ צע"ח שצטצת צראשית חזרה הנוק' למדריגה הששית הוא לצנ' ז"ן דששה ימי צראשית שהם חב"ה וכה"י דחב"ה אך ז"ן דצנ' הזמנים שהם חב"ה וכה"י דכה"י נחאמר זיווגם עד קמיני עלרמ כע"ש בשם"כ, כלע"ד סעעם דצטצת ימ"ב לא סביע כ"כ פגם וכחקן חקף צצנה ח' מדריגה הששית יען דששה ימי צראשית אינו משתנה לעולם דאינו ציד ימ"ל ואף לסביע הפגם גם בצנ' סקפירות הע"ש שלא נחקן על ידו כמ"ש הרמ"ז ז"ל בהספוחיו צע"ח סעו"ב פ"ב יע"ש אך בז"ן קדר הזמנים שזה חלוי ציד ישראל כמו שכתוב אשר חקראו אותם צוועלם אתם כה"ל ללכך סביע שהם כ"כ פגם ,

ונהזור לנח"ה דלחינה וצוה א"ס ללכך לקחו הספסח צעפור לחודש לסורות כי אז סיחס הנוק' פכל' שלם צ"ס אצ"א ואף דאוחו סיום סיס צנת וסיו ז"ן במדריגה הששית ע"מזה סיס ונח"ה ז"ן דששה ימי צראשית אך ז"ן דצנ' הזמנים סיו אצ"א צפכל' י"ס ועהם נחקרה צנ' זו וגם צנ' ז"ן של ששה ימי צראשית נחקרו כי צחול סיחס הניק' אצ"א צצנ' ב' כמ"ש הרמ"ז ז"ל צאוחס שסגסה שחי' ח"ל כי אחס הוא שצאוחו צנת סיחס עמו פצ"פ כשאר שצחוח אונס משס ואליך לא חזרה לצנ' הכ' אלא סיחס צצנ' הב' וכו' יע"ש ,

שליו פ"ה

כתב וז"ל דכשכונה פכל' ללא מחב"ת דז"א כחז יסיקוד אין לס כי אין לס דק הח"ה הנעשה מחכבג ע"ע דח"ה דז"א אצל הסיקוד אינו נעשה צה עד סיוחן לס יקוד אי' כע"ש צויעצור ול"ל דצטה"כ דרוש ו' דק"ש כחז זכונה בשכעל"ו דכצני' ז"ה ללאה יע"ש ובכלל הז"ה סוף הסיקוד ואם נאמר ע"ש כאן דאין לה צני' יקוד ר"ל ונח"ה עו' דז"א כמו שאר הספי' וס נעשה צויעצור אצל חס"כ דצחארה כה"י דא"י כצר נעשת פכל' שלם כמ"ש צצכעל"ו גם זה אינו דחכ"ל כחז וגם זכונה צכנת אצוה צנ' האל הגדול נחצאר צנין פכל' ללא וסם נחצאר כי הנה עדיין לא נעשו רק ז"ה שצה וגם צנ' הדעה שצה נעלה דצנ' אלו כצר נעשת צנ' הסיקוד וכן צס' ל"ה פ"ב כחז נמלא עחה שיש שס ב' צנ' של יסודות צנקוס א' והם יקוד דא"י ויקוד דלאה ויקוד דז"א נמלא דחוץ ויקוד דא"י יס יקוד דלאה וסיצ"א ,

של"ח פ"ח מ"ב

כתב

הנה הנו' של ללאה סס ד' אה"ה צ' קס"א וקע"ג וקכ"א וכלה נק' יודה ע"ש ד' אלפי' שהם צד אה"ה סכ"ל יע"ש , ול"ל דצצל"ז פ"ה ובצנ"ח פ"א כחז שהנו' דלאה סס ד' אלפי' של ד' שמוח אה"ה יע"ש , וכנע"ד ד' לצולס חנו' דלאה סס ד' אלפי' דד' שמוח אה"ה אצל כל זמן שרמל עדיין עומדת בצריאה לאם לוקחת חלק וסלק שצרה ד' שמוח אה"ה שלמים וכשארם צקוד סקדון על שמולס רחל צא"י ולוקחת

דברי שער הפסוקים ההלים שלום

סוף בעלמנו סזכ צו צשער סמלות דף כ"ט ע"א וקידר
ססוין כולם צאלפין עיי"ט וכן כחצ צק' סליקוטיס דף
פ"ז ע"ג וגדולה מכלם סכחצ צקס"ק דף ע"ד ע"ג וז"ל
וסמלל כל סוין צאלפין יסיו כענין לל"ס וצחיות' ססכ'
מן סאלפין סכז' ססי' ע"ס ד"ל וקי' מדוע סחס ככס
ד"ל צ"ן סמל"ך עכ"ל וכ"כ צק' סליקו' דקל"צ ע"ד על
פי זס ועיינ צב' דוה"ק דף ל"ב ע"א סו' כ"ג סכחצ כל
סוין צאלפין ולריך עיון סס סקידר גס סססין צאלפין
וסס"צ);

סי' ל"ט

פ' סודיעני ס' קלי כו' צ' ע"ס יס צז"א
ס' ססססס ולמעלס ללריך ללס וס' סססס
ולמעס ללריך רחל כו' ע"כ כי ז"ל סזדווג עס ללס
ורחל עס צ' יקודת סיס צו ס' ססססס ולמעלס ססכ'
צו סזדווג עס ללס כע"ס צע"ס פ"ג ויקוד ססססין
ססכ' צו סזדווג עס רחל ועיין לעיל צקי' ס"י ססו' צבי
ככ כו' דכ' דסס ע"ס סוה ע"ד ע"ס וס"ל לריך סיסס
צ' מ"ס לז"ל ס' ססססס ולמעלס ללריך זוג ע"ד לללס
וס' ססססס ולמעס ללריך זוג ע"ד לרחל,

שם

כחכ דללס לוקס ד' אלפין מללס וק' דסכ"ד
כחצ דלוקס ד' אלפין פסוטיס ועוד ק' דצפ"י צ'
כחצ דד' אלפין פסוטיס סוה לכחכ דללס וד' ס"ס ססו'
סוה לכחכ רחל וצפ"י א' דכחצ דד' אלפין מללס לוקס'
ללס לל ציח' ד' ס"ס מללס ני לקסס ועיין צצ"ס סכונו'
צכוכס צצכמל"ו דסס כחצ צפ"י דכחכ ללס לוקס ד'
אלפין מללס וכחצ עוד דד' אלפין פסוטיס סוה צכחכ
דללס ומילי אלפין סוה צע"ס דללס וכן צכחל ד' ס"ס
פסוטי' צכחכ רחל ועילי ס"ס צע"ס דכחל ע"ס וצזס ס"ס
דצ' ספ' סללל סזס צכחכ זס צצ"ס,

סי' פ"א פ' עדות ציחוקף כו' דיסוד כקכ סצני
כו' וק' דליכו אלל ו' וי"ל דלס לכו עוכי'
סדעס סו' ז' (אל"י צצס"פ סזודסס לל יס זס סללסין
לכן צצס"פ ססיס ציד סכצ ז"ל ססוס כ"י סססס"ו ז"ל
לליכו סככוכ ככו ססציל סכצ ז"ל):

סי' קי"ך פסו' סקו' סלל ס' מללס כו' סל"ל ד"ל אללס
דכצ אללסו כו' ול"ע דללס סוה צב' וספ'
לומר דכיון דסס מולל סחכ עסחלף ס' צאל"ף וככו כן
סכין סכצ וססס"ו ז"ל לקמן צקי' קכ"ז צפ' סוה לכס כו',

סי' קי"ח פ' גר סככי כו' סיצור ד' סזוח סו"ס
לללס"ס סו"ס אלל"י גי' ג"כ וכן צ"ן וקכ"א

גי' ג"כ וצ' סס צמל' ע"כ כסספסתי צע"ס וסכיסס סס
צמל' ססיכל קלי אי קלי לנלי דקליק עניס ססוס צ"ן
וקכ"ל דצ' סזוח ללו סס צמל' לו קלי לל' גר וכל
דצ' גר ללו סס צמל' וסוה לרודע דצ' יסודיס ללו סל
סו"ס אלל"ס סו"ס אלל"י גי' צלכ וכן צ"ן וקכ"ג גי' צלכ
וללו סכ' צלכוס סס אל' צללס וס' צללס כע"ס צצ' סססדל'ו
צצרכי סככיס אוה צ' (ד' ו"ג ע"ג) וכן צצ' סככוס
דכוס עסירי מרוכס סלילס ויע"ס דלרטיס ללו סס ספכיס
וסין כלן עקומו וס"כ מללל דע"ס כלן וצ' סס צמל'
כ"ל על צ"ן וקכ"א דזס סככר סוה צמל' וכע"ס צצסכ
סססדל'וס אלל צלכ סככר סוה צללס לך כפי ע"ס צצ'
סססוקיס פ' מולדות פ' ויכיו צני גכר וכו' דללו סכ'
צלכות סס אל' צכ"ו וס' צכני' יע"ס ס"כ ספכר דכולס
סייכי צנוק' ומ"ס סכל דצ' צעל' קלי על ס' גי' כעס"ל
וכן צליקוטי סכ"ך (דפוס סמסערלס דף ס' סכ"ס) פ'
צכלסיס דכחצ סו"ק ככרלו על ידי צלכ סעלין ססוס
צ"ן וקכ"א ומל' ככרלס על ידי צלכ סססין ססוס ד'
סזוח סו"ס אלל"ס סו"ס אלל"י,

סי' קכ"ג פ' ססס כעניי עכדיס וכו' כחצ צ' פ'
צמילל עכד ס' סל' סוה סעכד גי'

ע"צ דיודין וד' אוסיוס סססונו וכחכ סל"כ דלל יסכין
זס דע"צ דיודין סוה צלכל וסוס צכוס על גציון וסין
סס עכדו' אלל עכד גי' ריכו' סו"ס ססוטיס עס עככ'
אוסיוס סכיו' יע"ס,

ויצ"ע דצע"ס ס"ד פ"ס כחצ לע"צ דיודין סוה צז"ח
דלכל וסו"ס ססוטיס צכחכ דלכל יעס"צ וס"כ
כמלל דסו"ס ססוטיס סוה גכוס יסכר וע"צ,

ואפשר לומר דכאן לינו מדכר צפוי"ס ססוטיס לע"צ
דעכ"ס סוה דלין זס עכדוס אלל מדכר
צסו"ס (צדפוס ללסון ד' י"מ) ססוטיס צעלריכוס
ססססונו או צמ"ס או צצ"ן דככ"א יס ע"צ צכיסל ססוס
ססונו צכחכ וכו' כע"ס ססס,

שם ספסס גי' מילי קס"א קע"ג קכ"א צכסיכ סססו'
ססוס ססי"ס יע"ס ולל ציח' ני סוה ססי"ס
ועיין צצסכ סמלות צמל"ס לל יכל עכד וכו' דכחצ
דללל"ס סוה צלימל וסעלי סוה צצססס יע"ס,

סי' קמ"ז פ' גדול סדוכינו וכו' אוה ס' על עכסכ'
סוה סכדלסון וסוסיס פ"כ על עכסכ'

סוה גי' סכדלסון יע"ס וק' דלמס כעז סכדלסון ססס
וסעככר אלל יוכן ענ"ס צע"ס סעכר מ"ז פ"ז דכחצ
דכסזוח ז"ל דליכיס סוה מועריון וכסזוח כוק' דליכיס
סוה סכדלסון וכסס דכוק' סוה ג"כ סס זס וכחצ עוד
דליכיס סכסזוח עכזס מלל כס אלוה סכדלסון
ססוס סכסזוח סלס מועכס כעכך זס סכדלסון סכסזוח
מלס וכחצ עוד דל"ל דעסיס סוה עלמו סכדלסון ססוס
כעס דכוק' דז"ל דליכיס וקכ' סכ סיעכר וסוס גי' יע"כ
ובי' פ"כ יע"ס כמלל דעועריון וקכדלסון צלל מ"ס סס
סס ז"ן דליכיס וקכדלסון צמ"ס סוה ס"ל דעסיס ססוס
כל כללו עסיס,

סי' קמ"ח פ' ידוק העקי' וכו' וסכס כחצ צצ'
עלמרי רז"ל צמ"ס סגיבס דל"י כק' קו יכוק סו' סוה
דעס ק"ג סוה צל"י וס' דק"ג סוה סס ססי"ס וסס סכצכנו
יעלס מ"ד וק"צ ססככר מ"ג יעלו ק"ו ולכך כק' אי'
קו יכוק יע"ס ס"כ כמלל דצעס ק"ג עלמו סס כעז סס
ססי"ס ג"כ וס"כ סס ס"ל סו"ל מ"ס ק"ג מ"ג יודין
וללף סכו סוה מ"ס ססי"ס וק"ג.

שם סיסוד כקכ עוב ע"כ וכלע"ד דלכך כחצ לעיל
קי' כ"ג פ' אך עוב וכ' דכססכקדיס סס סוד
יקוד דליעל כקכ' עוב יע"ס סעעס סוה כיון דכס
סוד יקוד דליעל ולל כחגלו כקכ"י על סס סיסוד סככ'
עוב,

ואפשר לומר לספך דסיקוד כק' עוב מו"ס סכדי'
סככזיס צכיס צקוד עוביס דכני' צכיס
כע"ס ססס ולכך כק' סיסוד עוב.

שם דמל' כק' סחכ ע"כ כלע"ד סו' כע"ס לעיל צקי'
כ"ס פסו' סכס אלל וסכני דכססמל' ס"ל צכוד
כקו' כק' יסיד ללין צס כללות י"ס יע"ס,

סי' קמ"ט פ' ידוק העקי' וכו' וסכס כחצ צצ'
עלמרי רז"ל צמ"ס סגיבס דל"י כק' קו יכוק סו' סוה
דעס ק"ג סוה צל"י וס' דק"ג סוה סס ססי"ס וסס סכצכנו
יעלס מ"ד וק"צ ססככר מ"ג יעלו ק"ו ולכך כק' אי'
קו יכוק יע"ס ס"כ כמלל דצעס ק"ג עלמו סס כעז סס
ססי"ס ג"כ וס"כ סס ס"ל סו"ל מ"ס ק"ג מ"ג יודין
וללף סכו סוה מ"ס ססי"ס וק"ג.

שם סיסוד כקכ עוב ע"כ וכלע"ד דלכך כחצ לעיל
קי' כ"ג פ' אך עוב וכ' דכססכקדיס סס סוד
יקוד דליעל כקכ' עוב יע"ס סעעס סוה כיון דכס
סוד יקוד דליעל ולל כחגלו כקכ"י על סס סיסוד סככ'
עוב,

ואפשר לומר לספך דסיקוד כק' עוב מו"ס סכדי'
סככזיס צכיס צקוד עוביס דכני' צכיס
כע"ס ססס ולכך כק' סיסוד עוב.

סידור תפלה להרש"ש

הוה, יוד יוד יהה הא הי ווא ואו, הה הא הי
א א א ל ל ל איש ד ה ד נו י ה
 לברך את הי כסא אברהם, עבד א'.

יכוין להמשיך לכתר דל"ה ד' אלפין פשוטין דד' לבושין דד' מוחין דצינה דז"א

כל א' כלול מד' לפי גדולת דאחד גדולה כד' דלתי"ן.

אאאא **אאאא** **אאאא** **אאאא**

יכוין להאיר מחצ"ד דז"א לחצ"ד דל"ה.

שם **כבוד** **ברוך**

א א ר פ ה י י ו ד ה י א א ר פ ה י י ו ד ה י

מצינה דז"א לבג"ה דפר'
 חצ"ד דל"ה.

א א ר פ ה י י ו ד ה י
 מדעת דז"א לחו"ג דדתי"

מחכמ' דז"א לחח"ן דפרלופי
 חצ"ד דל"ה.

יכוין להשאיר ב' פרקים
 דנלח דמ"ה וז"ן

יכוין דפרלופי חצ"ד דל"ה.
 יכוין זר"ט צרוך שס כבוד
 תחתונים דנלח דמ"ה וז"ן

יכוין להעלות פרק עליון
 עס ג"פ חסד הרי ד' פרקין דחסד
 גי' שכ"ב כמס'. ב' קס"א
 בנלח דז"א והס כנגד ב'

כנגד ד' אותיות **שם**.

ונמשיכים לחו"ב דל"ה

וכסר י"ו שנתנו בכתר דל"ה והס כנגד ב' מוחין דחו"ג ונמשיכים בחו"ג
 דדתי" דל"ה.

ושאר האותיות גי' קמ"ג

יכוין להעלות פ"ע דהוד דז"ן דז"א עס ג"פ גבו' הרי ד"פ בגבורה דז"א כנגד
 ד' אותיות **כבוד**.

(*) (ויכוין שיאירו ג' מוחין חצ"ד דל"ה בגולגלתא דילה.)

מלכותו

(* ועיין בפע"ח מדרושי ק"ש שעה"מ פ"ח ובס' תו"ח דקכ"ז ע"א ושם
 מבואר דהכונה הזאת היא דוקא בק"ש שעה"מ ע"ש וכן כתב בס' עלי נהר
 די"ג ע"ב חוה מ"ו וז"ל ומ"ש בסידור בק"ש של היום בבס"כ להאיר מחצ"ד דל"ה
 בגולגלתא דילה טעות סופר שהעתיק והוא מק"ש שעה"מ עכ"ל ועיין בע"ח
 שט"ל דרוש יוד ופע"ח שס פ"ז ובס' תו"ח שס דהגי' שס דמאירין חצ"ד
 דז"א בגולגלתא דנוק' ונלע"ד כי הכל פ' אחד היא ור"ל כי תחלה הג' מוחין
 דחצ"ד דז"א הם מאירין בחצ"ד דנוק' ואח"כ משס הם מאירין בגולגלתא דילה
 כמבואר בשער הכוונות מדרושי הלילה פ"ח וע"ש. עוד ל"ל שם שם מאירין מחצ"ד
 לגולגלתא ר"ל חלוניות דגולגלתא שהיא למטה מחצ"ד דילה כמ"ש הרב בע"ח
 שכ"ג ספ"א ע"ש ולפ"ז אזלא לה קושית הרב זמרת הארץ (במ"ש ד"י ע"א)
 שהקשה כי איך נמשכין המו' ממטה למעלה והולך להטעות מה שכתוב בסידור
 וגרס שנמשכין המו' מחצ"ד דז"א לגולגלתא דנוק' ומשס לחצ"ד דילה עש"ב.

המסדר **יאה**

וא"ש חת"מ.

סידור תפלה להרש"ש

מה

מלכותו יכוין להמשיך לנוק' ב"פ דהוד דב"ן דז"א - לכן לא נכמוז באותיות הפסוק.

יכוין למלאת ד' אלפין שבכתר דללא **אלה אלה אלה** ושארית העק"ב אורות שהם ד' ה"ה דד' אהיה ב' - דיודין וא' דאלפין וא' דהסין יכוין להמשיכם ללאה בפקדון לצורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי הא יוד הא הא יוד הא

ועתה ישפיל ראשו ויכוין	לבושי ה"ח	לבושי ה"ג
להמשיך לרחל עשרה אהיה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
שהם גי' ליק"י מי' לבושי	אהיה	אהיה
המו"ג שבדעת דזעיר דאל"י	אהיה אהיה	אהיה אהיה
לנקוד' הכתר דרחל העומדת		

בצרי' הנק' קדירה שהוא כמספר אלהים דיודין וי"ג אותיות וז' אותיות

השורש והכו'. **אף למד הי יוד ממ אף למד הי יוד ממ**
גי' ש' אלהים י"ג אותיות
ה' אותיות והכולל.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ בגבורה דז"א. וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם ביהוד דז"א וכנגדם ו' אותיות **מלכותו**.

בק"ש דיוצר יכוין למסור עלמו למיתה לחצר זו"ן בצחי' רוחא ברוחא יאהדונהי: ^{דחליכות}

רעולם יכוין לתקן ו"ק חג"ת ונה"י דלאה ילהמשיך בהם מילוי ד' אלפין שבכתרא **אלף אלף אלף אלף**.

גם יכוין להמשיך לה מאחוריים דאי' ריבוע ס"ג וי' אותיות. **יוד יוד הי יוד הי ואו הי ואו הי ואו הי ואו הי** לעולם.

גם יכוין בד' אותיות **דלעור** מלעולם להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ ת"ת דב"ן הרי ד"פ דת"ת דב"ן דז"א כנגד ד' אותיות **דלעור**.

ועד ב' אותיות **ע"ד** דועד יכוין להשאיר ב"פ תחאין דיסוד דב"ן ליסוד דז"א. ויכוין לחצר פ"ת דת"ת דמ"ה דז"א עם ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א.

וכנגדם ד' אותיות **יהוה** ולהמשיכם לנוק'. וב"פ עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שכנגד ב' אותיות **מ"ן** דלעולם ועד שהם כמספר מילוי דע"ב **וד י יו י**

יכוין לחלקם פרק א' בת"ת דמ"ה ופרק א' ביסוד דמ"ה דז"א. גם יכוין לתקן מל' דלאה וכתר דרחל ולהמשיך לה ד"פ ה"ה פשוטים מעק"ב אורות שנשארו

במצ"ד דלאה שלקחה לכתרה **היה היה היה היה**. **בק"ש דיוצר** יכוין להמשיך מזו"ן דאל"י מבחי' פנימיות דפנימיות (*) (ממוחין

דו"ק דזו"ן דאל"י) מו' פנימים שלמים לאו"א דבריאה ועי"ז יזווגו וימשיכו מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן דבריאה :

בק"ש

(*) א"ה בסידור הקלה לא כתוב כ"ז רק בקלת סידורים כתוב כן לכן מסודר כאן בין שני חללי לבנה ועיין בפחת עינים דכ"ה ע"ב במלת שבמל"ו מ"ש ע"ז וע"ש. (יב)

סידור תפלה להרש"ש

הזה יוד יוד הה הא הי וו ואו ואו הה הא הי
א א א ל ל ל אי ש ד ה ד נו י י ה
לאהבה את ה'. כסא ע"י אברהם. עבד א'.

(* בק"ש דערבית יכיון יחוד זה צו"ן דבריאה :

יכיון לזווג את זו"ן שהיא תעלה מ"ן ע"י שם צ"ן וע"י נפשו ונפש הלדיק
והז"א יספיע מ"ד ע"י שם מ"ה וע"י רוחו ורוח הלדיק ומזדווגים :

ו יהוה	יאהדוניה	ה אדני
יוד הא ואו הא	חיבור זו"ן	יוד הה וו הה

אח"כ יאמר הרמ"ח תיבין דק"ש לתקן רמ"ח איברי זו"ן ועמהם יתקן פר'
הנוק' ויכיון בכללות פרשה ראשונה לתקן כחצ"ד דזו"ן.

ויכיון כי צפרשה א' יש ה"פ נגד ה"ח המאירים מחכמה שבו לחסדים דדעת
דז"א ומאירים ומתקנים כתר וחז"צ ודעת ק"ל דרחל בה"ח אלו הרמוזים בר"ת
וס"ת ה"פ אלו שהם ה' פעמים כ"ו ה' הויות. אלא שיכיון אותם דצ"ן.

ויכיון בקריאתו להפריד בין הדבקים שהם ס' אותיות שוות הסמוכים
זה לזה שהם כנגד הו"ק דמ"ה וצ"ן דזו"ן הדבוקים יחד
אחצ"א כל אחת כלולה מי' שהם ס' ויכיון כי מעתה מתחיל לנסור
אותם ע"י החסדים המחפשים בהם עתה בקריאת פרשיות אלו וכנרמז
עליהם אותיות. ויכיון צמ"צ דאצגית"ן. ויכיון לעשות ראשו מרכבה לתקן כסא
לשכינה יְדֹוּנָה ויכיון לעשות עלמו עבד לה' ולקיים מ"ע לאהוב את ה' :

ואהבת גי' צ"פ אור שבשני שלישי ת"ת דז"א להמשיכם לכתר דנוק' הנק'

את יהוה יאהדוניה אלהיך בכל לבבך יכיון לכלול

החסד בגבורה וגבורה בחסד ובכל	כתר דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
נפשך יכלול גם הנוק' עם החו"ג	חכמה דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
ובכל מאדך יכללם בחצ"ד מא"ד	כינה דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
	חסד דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן

גי'

(* וכמ"ש צ"ש רוח הקודש ד"מ ע"ד יחוד צ' וז"ל ואחר שחסיים פ'
בשכמל"ו עם הכונה הנז' אז תכיון לזווג ת"ת ומל' דבריאה ע"י שתי ההויות דמ"ה
וצ"ן וכו' וטעם היות היחוד הזה דבריאה לפי שעתה כלילה צערבית כל הכונה
היא צעו' דבריאה וכו' ע"ש יאה

סידור תפלה דהרש"ש

נט

להפריד הקלי' מכלים דכחב"ד חג"ה דחילוניות דחילוניות דטסיה ולהמשיך בהם מוחין מזיווג דחיות הטולמות עם נרנח"י דרנח"י דנפס.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

כיוונת חס"י וס"ר עיין בש' סכונות דרוסי חפילין וכו' עי"ת וכו' גה"ם דף י"ג מצות חפילין וברכותיהם הם מליח טסה שהז"ג שהיה בחג"ה דחג"ה וחג"ה דנכ"י דחז"ב דז"א דחיליות והכונה לזווג פרלוסי' העליונים דחיליות ולהמשיך מהם ללמי המוחין לחז"ב הכו' דז"א דחיליות בברכה נמשך הק"מ דללס וע"י המטטה של המליה נמשך הצ' דללס בפנימיות הז"א וגם ע"י חס"י יכוין להפריד הקלי' מפר' נה"י (שהם ז"ן ויעקו"ר) דחילו' דחילוני' דבריאה' וגם מפנימיו' דחילו' ז"ע דטסיה וע"י חס"ר להפריד הקלי' מחילו' נה"י דחיל' ומחילו' דחילו' ז"ע דבריאה' ומפנימיו' דחילו' ז"ע דילירה ולהמשיך בהם מוחין דחיות ודגשמות עם הנרנח"י שלהם כאשר יחבאר כ"א במקומו :

**פְּרוּק אֶתְּהָ יְהוָהּ יֵאָהֲדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ מִלְּקַה הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִילִין :**

ויכוין לקיים מ"ע ללבוש חפילין והיא מ"ע שהז"ג שהיה בחג"ה דפרלוסי נה"י וחג"ה דז"א. ויקיים מ"ע שנאמר וקשרתם לאות על ירך ולטטפת בין עיניך. וע"י כונת הכנה זו אז יהיה כח בכונתו בברכה להעלות מ"ן ולהמשיך המו' לזו"ן.
רש"י

(* ח"ה כוונת מטביע ברכת החפילין יכוין כז"ל בברכת הלליה ואף שנסתפק הרב עלי נכר אם לכוין או לא והטלה שם בש' בדרך ח' ע"א אות ל' שלא לכוין כבר שם בבגהה הר' שד"ה יל"ו תרץ דבריו ע"ש וכן כחב הכ' פתח טינים בדע"ד ע"ד שכוונת ברכת החפילין היא מלבד בחי' הרשימו של החפילין דיום חמול וכן ג"כ בישיבתנו נוהגים לכוין ויע"ב ח"א. א"א נ"י והלעיר אליעזר ידיד הלוי

וגם מחיצוניות דחיצו' כחב"ד חג"ת (שהם עי"ו ואו"ב ואו"א וישסו"ת)

דיצירה וגם.

סידור תפלה להרש"ש

ס

רצועה

אה למד אה למד

ז"ן יאהדונהי

יהי וואו דהן חומס

יכין לקשר שכינחא עם צעלה וליחדה
ולקשור אחסה ברלוטפה שה"ם או"מ שמס'
ש"ע נהזרין מספר צ' א"ר מלאים.
להמשיך רוחא דחיי מנקב שמאל דחוטם
א"א ן"ך דמילוי יוד דס"ג דרך שמאל
דא"א ודרך שמאל גבו' דז"א לכחר דניק'
העומד סס.

לכפריד הקלי' מחילוניו' דחילו' נה"י דצריאה ולהמשיך להס מוחין דעולמוס עם
נרנח"י דנפש דנשמה :

אהיה	אהיהויהו	אהיה
יהוה	יהוהויהו	יהוה

לכפריד את הקלי' מחילוני' דחילו' ז"ע דיצירה ולהמשיך בהס מוחין דעולמוס
עם נח"י דרוח :

אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה

אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה

לכפריד הקליפוח מפנימיות דחילו' ז"ע דעסיה ולהמשיך בהס מוחין דנשמות
עם נח"י דנפש :

אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה

אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה

נקודת הכתר דרחל מהבריאה ע"י התפילין. וצ"ב מהו זה בק"ש ענין ציקי קדרה לכתר דרחל. י"ל כי זה כחיצוניות וזה בפנימיות. או זה בפרצוף דאחור וזה בפרצוף דפנים ודו"ק.

ד"ה אחר כך יאמר הרמ"ח תיבין דק"ש וכו', ויכוין במ"ב דאבגית"ן וכו'. מה שכתב בק"ש שם מ"ב ברישא. וקשה, ששם מ"ב הוא גבורות, ובפרשה ראשונה מתפשטים הארת ה' חסדים. — זה לא קשיא, שראינו שם אלוה שגימטריא מ"ב בכלי אמצעי דחסד, הרי יש מ"ב בחסד, וזה בודאי נאמר כדי להתמתק בחסדים לאכללא שמאלא בימינא, וכן להפך. וזה שאמר ואל זועם, ר"ל ואל שהוא חסד, זועם, ר"ל יש בו שם מ"ב שהוא אלוה בכלי אמצעי ודוק, ועיין בשער מאמרי רשב"י (דף א').

ד"ה והיו הדברים האלה וכו' ר"ת אהו"ה, שם זה הוא שם החסדים וכו'. הטעם ששמות אהו"ה הרמוזים בכ' פרשיות דק"ש פשוטים, ואילו בעמידה הם מלאים בסדר עסמ"ב, לפי שעתה הם הארה ולא נכנסו הג"ר, אבל בעמידה שנכנסו הג"ר ונכנסו החו"ג במקומם נתמלאו ודו"ק, מש"ס. אלא שאין צורך לזה כלל, שודאי הם מלאים, אלא שאין נרמזים במילוי, וצריך שתכוין שהם מלאים.

ד"ה ה' אלהיכם אמת, יכוין להמשיך וכו' להשלים רמ"ח איברי הזו"ן וכו' ולעשות ממנו מוחי חב"ד דנוק' וכו'. ענין ה' אלהיכם אמת שחזור הש"ן, הגה כפי מה שכתב בספר הכוונות (דף ע"ח) [בשעה"כ דף כ"ה ע"ב], הגה הנוק' עדיין היא בהיכל אהבה דבריאה, ובאמת ויציב עולה להיכל הרצון. ואם כן איך כתב הרב שעל ידי שלש תיבות ה' אלהיכם אמת

ונמשכו לישסו"ת, ובהם מתלבשים המוחין דד' שמות הנז"ל דו"א, וזה הצלם הוא יו"ד ה"י דקס"א ככתוב בדרושי העמידה בספר הכוונות. והצלם הנזכר יכוין להלבישו תוך לבושי הכלים דנה"י דתבונה, ואחר כך יכוין להלביש כל אלו הבחינות תוך שמות הכלים דו"א הכתובים בשער השמות (פרק ג').

ד"ה ויכוין להמשיך הו"ק דגדלות וכו'. שורש מוחין דו"ק דק"ש דשחרית דחול: מחו"ב חו"ג דו"ק דאחור דאחור שהוא קו שמאל, דבינה דבינה דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנה"י דבינה דזו"ן דא"ק, לו"ק דאחור דאחור דפרצוף בינה דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנה"י דבינה דזו"ן דאצילות דאצילות, אם הוא ביום א' הם זו"ן דאצילות דאצילות דבריאה, וכן בכל יום שמתייחס אליו.

ד"ה ברוך שם וכו'. יכוין להמשיך לכתר דלאה ד' אלפי"ן וכו'. צריך להבין בכנין לאה, כי הגה בר' דאחור ובתיבת מלכותו נתקן כתר דלאה, ובברוך שם כבוד נתקן חכ"ד דלאה, ובלעולם נתקן ו"ק דלאה, ובתיבת ועד נתקן מלכות דלאה. הרי שלא נשלמה בק"ש. אם כן מה הוא הכנין דלאה דברכת אבות שנתקנים ו"ק דלאה, ובברכת כהנים חו"ב דלאה, והרי כבר נשלמה בק"ש.

וי"ל דעתה בק"ש לא נכנסו כי אם המוחין דו"ק דאימא ולא דאבא. ובעמידה נכנסו גם מצד אבא. לכן חזרנו לתקן לאה גם מצד המוחין דאבא ודו"ק.

ד"ה ועתה ישפיל ראשו ויכוין להמשיך לרחל ציק"י וכו' לרחל העומדת בבריאה הנקראת קדרה וכו'. שאלה. להעלות

די פרקין מביכין טושה שמונה בכל אחת ועוד
מכ ענין ההחלקות זכ באמירת בשכמליו כלל
כבר נחלקו צחינת אחד כשצאו ו"ק דמוהין
דגולות דאימא בתוך הז"א ומכ ענין כונכ
זאת באמירת בשכמליו ?

תשובה טיין צכקדמת רחמי"ג [ד"ז ע"ד]
שכתב דפרטוף ז"א יב צו ו"ק
דמי"ב וו"ק דצ"ן וא"כ בשמעלים פרק עליון
דנלח דמי"ב וצ"ן ר"ג פ"ע דנלח דו"ק דמי"ב
לג"פ דהסד דו"ק דמי"ב ונעטו ד' פרקין מלד
מי"ב, וכע"ז ד"פ מלד כצ"ן כרו ה' פרקין
כמי"ש צסידור וכע"ז צשאר, וכו"מ נקרא
אצא יען שנמשך מאצא, וכצ"ן נקרא אימא
יען שנמשך מאימא, וזכו כונכ ברב צשכ"ץ
שכי כה ז"א שמלד אר"א ר"ל מי"ב וצ"ן כנמשך
לז"א מאר"א, וזוכו כונכ ברב צשכ"ץ שכתב
כה ז"א שמלד אר"א ר"ל מי"ב וצ"ן כנמשך
לז"א מאר"א :

ומה שכתב כונכ זו צצרוך שם נראה שבעטעם
מפני שעתה צצרוך שם הוא תיקון
הנוקי רחל וכדי לידע אחיב פרקין לוקהת רחל
לצורכ לבן סדר הכונה כאן אצל ודאי שכבר
נחלקו הפרקין באחד ונמשכו ו"ק דגולות
צצצ"ד הגי' דז"א, מוכר"ג שד"ה נר"ץ :

ק) שאלה כחוצ צסידור מורנו כרש"ש
זי"ע"א צחינת מלכותו וז"ל יכוין
לכמשיך לרחל עשרה אחיב גי' ליק"י מעשר לבושי
כחוי"ג שצדעת דז"א דאל"י לנקודת הכתר דרחל
כעומדת בצריאה הנקראת קדירה שהוא כמספר
אלפים דיודין וי"ג אותיותיו וכ' אותיות השורש
וככולל עכ"ק ל"ל מה ענין ככתר דרחל צעולם
הצריאה כלל כבר עלה ככתר דחוי"צ דצינה
דרחל לאל"י צכונת תפילין של יד כמי"ש צסידור
ואף שנאמר דכתר שעלה ע"י חש"י הוא דחיל"י
כנתקן ע"י כמעשה מי"ג גם רחל דצחינת כדיוצר
כבר עלחה צחינת אחד לאל"י עם ז"א כדי
שיעלו למ"ן לזוג אר"א כנודע א"כ כתר דרחל
הוא צאל"י וביכי קאמר לכמשיך ליק"י לכתר
דרחל כעומדת בצריאה :

עוד ל"ל מי"ש הנקראת קדירה אחיבא קאי
ומי הוא הנקרא קדירה ? עולם הצריאה
או רחל שביה צת מלך וממשיכין מספר ליק"י
לרחל שביה נקראת קדירה כו"מ :

תשובה

צפקדון לצורך רחל ע"כ ל"ע וכי עהב ממשיכין
מחדש כלל כבר נמשכו לחצ"ד דלחה צחינת
צש"כ ואין לומר שר"ל לכמשיכס לוי"ק דלחה
צפקדון שכרי צחינת ועד כי לכמשיך לרחל ד'
כי"כ פשוטים מעק"צ אורות שנשאר צצצ"ד
דלחה ע"כ א"כ מכו יכוין לכמשיכס שכתב כאן
צחינת מנכותו כיון שכבר נמשכו :

תש"ן הרב שמואל ששון על שכ"ו [דל"ג ע"א]
כי וז"ל אפשר שצחינת ד' דלחה יורד
צתחילה כנלות ד' אחיב פשוטים לכתר דלחה,
דפשוט צכתר ומזכ נחקן ככתר ואח"כ צמילת
צש"כ נמשך ד' אחיב מלאים חסר י"ו לחצ"ד
דלחה אח"כ חוזרין לחקן כתר דלחה לגמרי
ונעוץ סופו צתחלתו ואנחנו ממלאים ד' אלפין
שצכתר דלחה ונעשו מד"ח וצחינת לעולם
מחפשו מילוי ד' אלפין אלו לחוקן ווי"ק
דלחה, אך לצחינת חצ"ד א"ל לפרש שכרי נמשך
לכס ד' אחיב מלאים כנז' וכי נשאר עוד עק"צ
אורות צכתר דלחה לצורך רחל וכס ד' פעמים
כי"כ דארצט אחיב פשוטים והס מחמלאים,
וכי וצחינת ועד נמשכים ד' כי"כ כפשוטים
לכתר דרחל ושארית מספר עק"צ אורות
נשארים צפקדון לרחל עד צרכה אצות חמנס
מצחינת ד' אחיב מלאים כנז' שנמשכו לחצ"ד
דלחה משם לא נתפשט למטב צנופה, גם לא
לרחל וכ"ז דקדקתי וכי ע"כ וע"ש לפי"ז מצוהר
שדי כי"כ נמשכים מחחלה לכתר דלחה צחינת
אחד ואח"כ צחינת מלכותו יכוין לכמשיכס
לחצ"ד דלחה צפקדון לרחל וצחינת ועד ימשיך
ד' כיב פשוטים לכתר דרחל וכשאר ממילא
נמשכין צשאר קומת רחל וכן חירץ כרה"ה
מכר"א ענתצי זלוק"ל צשטרי רחמים כנז"מ
צשאלה ל"ט שנמשך שני מיני כנמשכות מאימא
ואותם דצש"כ לחוד וצחינת מלכותו היא
כנמשכה אחרת יע"ש וכי"ע"א מכמניה נר"ץ :

צמ) שאלה כחוצ צשכ"ו [דכ"ו ע"א]
וז"ל כמו שאנו מחלקים כה
כז"א מלד אימא כן לר"ך לחנקו מלד כה אצא
אשר צו ונמלא שר"ך לחלקו ג"כ ד' פרקין
מלד אצא ודי מלד אימא צחסד שבו וכן צצורה
שבו וכן צחי"ת שבו וכי ע"כ ל"ל שלטולם חסד
דז"א הוא רק משלשכ פרקין וכגס שמלד"ך
פרק עליון דנלח שעלה כמו מי"ג אינס אלל

↑

שערי

ענין ברוך שם

רחמים

תשובה

ודאי דכתיב דרחל בעולם בתפילין של יד הוא רק בתיבת החי"ו כיון שסוף בסוד המעשה טיין שער פרי"ח פ"ב שכתב שכותב בתפילין ככל הוא רק בחי"ו יעו"ש"ב אבל פרטוף רחל שעתה בתיבת אחד לנורך מ"ן דלוי"ה הוא דבתיבת הפנימיות וז"פ הכל לר"ן נידע שמה שטוב רחל לעולם בח"ו בתיבת אחד הוא רק לפי שעה כדמשמע מדברי רבינו בשכ"ו [דכ"ה ע"ה] ח"ל וסוד כענין במ"ש כי רחל היא עומדת עתה בתיבת דבריאה אלא שעתה עלתה למעלה בסוד מ"ן וכו' כי עתה אשר עלתה למעלה בתיבת כ"ו לכעלות מ"ן פ"ב ומפורש יותר שם [דכ"ה ע"ב] ח"ל ח"ט"ו בעלתה רחל בסוד מ"ן אין זה כח עתה נקבל כמוחין עד ברכת הבורא אמנם פ"ו מוכרח שיוכרד לה עתה אינך האר"ב מהזוג כ"ו של אלו המוחין שצ"ל"ה עד היכל התיבה שבבריאה אשר היא עומדת שם פ"ב וכ"ה כ"ב ש"מן שמו"ן על שכ"ו דרוש ו' דק"ש [אות ד"ן] כי מה שעתה רחל לא"ו בתיבת אחד כ"ו לעלות עם ז"ה למ"ן לא"ו אינו אלא בסוד נקודה וגם לפי שפ"ו ואח"כ תכף חוזרת לירד לעולם הבריאה עד בעמידה יעו"ש :

ולפ"ו

א"ש שממשיכין לכתר דרחל שירדו ועומדת בבריאה שבהיוה"ב בבריאה בל"ה מטעם ספירות ר"ל מלכויות דעשר ספירות דרחל שכרי אוחנו מכוונס לבעלותה בעמידה בכריעות וזקיפות דתחלת ברכת אבות וכתוב בסידור יכוין לבעלות מלכויות דעשר ספירות דאר"פ דא"ו דרחל לא"ו יעו"ש וא"כ לכתר דרחל זו העומדת בבריאה ממשיכין לה מספר לוק"ו והכתר כ"ו הוא דנוחין דא"ו דבתיבת פנימיות הנתקן פ"ו כדיבור בתחלת ברכת אבות וכן ס"ל לכ"ב החסיד מהר"א עתה זלוק"ל כו"ד בשערי רחמים פנ"ה שאלה פ"ה יעו"ש :

ומ"ש

בנקראת קדושה פשוט שרחל נקראת כן וכן משמע מדברי כ"ב בשכ"ו יעו"ש וז"ו הטעם שממשיכין לה מספר לוק"ו משא"כ עולם הבריאה נקראת עולם ככ"ה ולא לקדושה ועיין בספר "פרד"ס הימני"ם לכתוב"ק ז' פ"ה"ב בספר פרכי פ"ה"ו"ש [דקס"ז ע"ג] וז"ל כ' מלפ"ו היא כדמיון קדושה שבה מתפלל כל

כהמות אמנם הקדושה הזאת לריבה תצלין לבמתיק ככה כעש"ו ולכן בריחה ליקי קדושה ככונה נחלויות לייחוד הזכר שהם תצלין לקדושה והביאו לה טעמים צחשאי ולכן אנו מחדשים אותה בצרוך שם פ"ב וכדבר פשוט היע"ה מכמניה גר"ו :

קא) שאלה כח"ו בשכ"ו (דכ"ה ע"ב) וז"ל ואלו ההארות של ליק"ו קדו"ה"כ הם שמציאים לה ישראל עבדי צחשאי למטה עד היכל התיבה שבבריאה פ"ו תפילתם וזוגם צחשאי הוא כ"ו של יתאמרו זהם החי"ו"ים יען לא נגמר פרטופה פ"ב ל"ל מ"ד ענין זוג צחשאי ואימתי נעשה א"ס כונתו על זוג כעשה בתיבת אחד כמ"ש כ"ב ש"ן ששן או זוג אחר שנעשה בצרוך שם צחשאי אי"ה מקום כבודו של זוג זה ?

ת"ו יש לזקוק פ"ו בתיבת מלכותו כח"ו בסידור לבמשך ליק"ו לכתר דרחל בעומד בבריאה ואח"כ כח"ו בק"ש דיוצ"ר יכוין למסור עלמו למיחה לחבר ז"ו"ן בתיבת רוחא ברוחא פ"ב משמע ש"ה צ"ל"ה ומתחברת עם ז"ה וכו"ה כיפך כז"ל ובלאו כ"ו ג"כ קשה כיון שתיבת אחד היא צ"ל"ה עם ז"ה ועל"ו למ"ן לזוג א"ו"ה א"כ א"ך כתב שיכוין להמשיך ליק"ו לרחל בעומדת בבריאה וביע"ה :

תשובה

ב"ש בתיבת ש"ט אנו ממשיכין מוחין דיניקה לרחל בעומדת אז בבריאה אח"כ בתיבת אחד מעלים אותה לא"ו ואז כוליס ז"ו"ן למ"ן עם כרפ"ח דא"ו לזוג א"ו"ה וכו' ואחר שמתקנו כבידורים בסוד מוחין גדלות בע"פ ס"ג דא"ק ויורדים עד ישאר"ה ואז מהזרין כמוחין דימיקה ש"ט למ"ן למקומן וחוזרת רחל עם מוחין דיניקה שבה לבריאה למקומה וממשיכין מוחין ד"ק גדלות דאימה לז"ה צ"ל"ה ומ"כ שיוצרת רחל לבריאה כ"ה מלכויה דט"ס ולכתר שבה"ס ממשיכין ליק"ו קדושה א"ך כחש"ב ספירת דרחל הם עומדים צ"ל"ה וצ"כ"ך שם בתיבת מלכותו נעשה זוג צחשאי ר"ל זוג דרוחא ברוחא דז"ו"ן כ"ו וכמ"ש בשכ"ו (דמ"ה ע"ב) ח"ל וסוד נשיקין כח"ו"מים ש"ס דז"ו"ן רוחא ברוחא הוא כח"ו"מות כגוף העליון וצ"ע"ל כח"ו"ן צ"ב

חל דוקא לית לה שיינון ולא בן לאה דלא כי
הרב בלאה דנית לה שיינון ואדרבא קרא כתיב
והיינו לאה רבות ולמה נבחנו מזמין?

תשובה כתיב בשהכיו [דמי' ע"ג] וז"ל
מכו שיינונא שפירחא דנית לה

שיינון בלאה במאמר הוא מדבר בענין חל
וקי' דז"א שהיא נקראת עונימא שפירחא כמי' ש
ורחל כיתה ופת תואר וי"מ' אבג לית לה שיינון
לפי שישור קינמא מהחזא דז"א וגמיה ואין
כנגדה בחינת בעינים דז"א כדי להמשיך מהם
אליה בחינת עינים ג"כ אבל לאה יש
לה עינים בסוד ועיני לאה רבות לפי שמקום
לאה הוא למעלה במקום רישא דז"א ובס' יש
בחינת בעינים דז"א ומשם כוללת הארתם
וגמשת בלאה שהיא כנגדא ופירא זה בחי'
עינים משא"כ רחל התחזקה ע"כ גמלא מליאות
סוד השינון ביינות מעינים דז"א וע"כ חל
שהיא למטה מהחזא אין לה בחינת שיינון כיון
שבגבולה לא יש שיינון מוכ"א משא"כ בלאה
והי"ע"א :

קב) שאלה כתוב בשהכיו [דמי' ע"ג]
וז"ל פי ויאמר היא כנגד

נה"י דז"א וכ"י לפי שז"א הוא סוד הית' ו של
הי"ס וכטעם לפי שאין צו רק' ו' כפירית והס'
הצ"ד הג"ת, אמנם אח"כ באריכה אומא
עילאה והמשוכה נה"י שלם עד למטה והאגולה
בחינת נה"י דז"א ע"כ ז"ל אלו הנה"י הנעשים
בכי' אלוהים חמת של איזה בחינה הם הוא
דפנימיות דחולגיות א"א כה"י בעמידה באתה
חונן והביצני וכלה לנו חני מתקנים נה"י
דפנימיות דה"ל' ואם נאמר דבחינת פנימיות
דפנימיות ג"כ קשה שהרי עדיין לא בלאו ג"ר
דאימא א"כ בעמידה באלהי אברהם וכ"י בלאו
באים בג"ר וגדלים הג"ת להג"ת ונה"י לנה"י
שם שייך לכיין נה"י כהדגים להמשיך נה"י
דמוחין נחובס וא"כ מה ענין נה"י אלו עתה ?

תשובה עיין בנכר שלי' [דמי' ע"ג] ד"ה
ונודע כי הכלים דז"א] ומזה נכנס

לבית הספק הרב דצדו בלום [דמי' ע"ג] זמ"ג
במחפתי' והוא שכי' בדרוב כדעת שחצ"ד

דמוחין נכנסין בתרין פ"ט דהג"ת, והג"ת של
כמותין בפ"ת דהג"ת הנעשים דעת החתון ונה"י,

שכס הקלי' כדי שיתדבקו אז רוחא ברוחא ולא
יבוס נכס מעכב וזה לריך **בשאי** לבג יונקו
הקלי' מהרוח החיוני במחיה את כולם חן
מוס' כפיפורים וכ"י לפיכך אומרים בשכמי'ן
צקול רס ע"כ וכ"כ הרב "שמן עשהת קדש"
(ד"ד ע"ד) ונר"ש **וכזווג** הוא שמזדווג ז"א עם
ט"ס דרחל העומדים באל"י וזהו זווג הנז'
בשהכיו, מוכ"א ג' שד"כ יל"ו :

א"ה לענין זווג דרוחא ברוחא כנעשה
בחינת מלכותו חף לכחוצ קודם

דרחל הוא צביראה וכמ"ש בשאלה הקודמת **ויל'**
דכיינו רחל דיום זה דבחינת האחי שעולה
בצרכת אבות אבג זווג דרוחא ברוחא הוא זווג
דנשיקין דז"א דתמול שלשים שרחל היא באל"י
כמ"ש בעלי נבר רות מ"ג (ד"ב ע"ד) וז"ל
בזווג ז"א **במלת מלכותו** אנו עושין זווג דרוחא
ברוחא שהוא דנשיקין **ובנפילת אפים** עושים
זווג ז"א דגופא בגופא וזווג ז"א דרוחא ברוחא
הוא דוקא ביום' שכי' מדברי הרב הי"כ שיש
נפ"ה עבד"ק ולפי"ז מתיישב מ"ש בפתח עיניים
(דכ"י ע"ה) שבקשה דאיך אפשר זווג זה כיון
שבגוף צביראה ועוד שהיא בסוד נקודה יעו"ש
ונפי מ"ש א"ש שרחל דתמול שנשום עלתה
באל"י וביה פרלוק **חך ממ"ש בפע"ת** דרוש י'
דנפ"א וז"ל וכס' כס' **ליק"י קדירה** שהריחה
בת מנך כי הריחה נשיקין עליונים ורלחה
לכזווג בפתן רוחא ברוחא יעו"ש משמע שרחל
שבציראה' שבמשכנו לה ליק"י קדירה הוא מזדווגת
עם ז"א באל"י זווג נשיקין דרוחא ברוחא
והי"ע"א :

קב) שאלה כתוב בשהכיו [דמי' ע"ג]
וז"ל ושבגועך אל פסוק ורחימה

אוחו וכ"י תסתכל בהם שני פעמים ובכל פעם
חכיון אל שם ק"ל שהוא גי' עי"ן וכ"י ותכלית
כונה זו כי רחל נקראת עולימא שפירחא
דנית לה שיינון וכ"י ותכיון להמשיך שם בחינת
בעינים ע"כ ז"ל דמזה משמע שאין לה סוד
בעינים כלל ע"כ כי בייקין להמשיך צ' ק"ל
והלא נודע שיש לה כי"ג שבה כי כוונה גי'
ק"ל כמספר עין א"כ מכו אומרו דלית לה שיינון ?

ועוד בין רחל וצ"ן לאה שתיכס שוים ולכס'
דעת ק"ל שהוא גי' עי"ן א"כ למכ'

סידור תפלה דהרש"ש

עא

ואז נמשכין ד' מוחין דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו וכן
 יכוין להמשיך הד' מוחין דבינה שבחצ"ד דאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה.
 ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים
 שהם ח"ה דב"ן והם חח"ן ודח"י דחסדים דללס דאימא ונותנתם לאבא ואבא
 משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה והם בג"ה ודח"י דגבורות
 דמוחין דללס דאבא ונותנם לאימא ועי"ז נכלל הללס דאבא ונעשה כולו מחכמות
 וחסדים שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ומחלבים ד' מוחין בנה"י חכמה בגלח בינה
 צהוד חו"ג ציסוד והם ללס דאחור דחו"ב (וצר"ח גם דכח"ר) דנה"י דיש"ס.
 ועד"ז נכללו המוחין דללס דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה
 וב"ן דב"ן ומחלבים ד' מוחין הנו' בנה"י דילה חכמה בגלח בינה צהוד חו"ג
 ציסודה והם ללס דאחור דחו"ב (צר"ח גם דכח"ר) דנה"י דסבונה. ואז יכוין להוליא
 ב' ללמי המוחין דאו"א שבנה"י דיססו"ת הא' וכל ללס כלול מי"ם שבו דכל פרלו'
 פרלו' מספרלופי הג"ל ויורדים ומחלבים כל ב' ללמי המוחין דאו"א מספרלופים
 הג"ל באחוריים דכחצ"ד דיססו"ת השניים דהפרלו' הג"ל. ומוליאין הארת המוחין
 שלהם ומקיפי' מחוץ לכחצ"ד דיססו"ת השניים דפרלו' הג"ל להם דללס ויכוין
 להשאיר שם שורשי המוחין שהם הכחצ"ד דב' הללמים דאו"א דפרלופים הג"ל.
 ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הללמים דאו"א דפרלופים הג"ל ומחלבים
 באחוריים דחג"ת דיססו"ת הב' דפרלופי' הג"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם
 ומקיפי' מחוץ לחג"ת דפרלופים הג"ל והם ק' דללס. ולהשאיר שם החג"ת דב'
 הללמים הג"ל ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הללמים להמשיכם ולהלבישם צט"ס
 חח"ן בג"ה דת"י דאח ריים דט' פרקין דנה"י דכל פרלוף ופרלוף דיססו"ת השניים
 דהפרלופים הג"ל הנק' צ' דללס והם יססו"ת השלישיים.

יכוין להחזיר המוחין דל"מ דתבונ' ול' דאבא שטלו למ"ן עם הכרנח"י והמקיפים

ל"מ דתבונה

אהיה
 יְהוָה

אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה

סידור תפלה להרש"ש

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי יוֹד הָאֵל לָמַד פֶּאֱ הָאֵל
 יוֹד וְאֵן דַּלְתָּ הָאֵל אֱלֹהֵי

לחמ"ן בג"ה דס"י דכחכ"ד וחג"ס דפרלויף ו"ק דב"ן דמ"ה ודב"ן דמו"ב דז"א
 (וגם דכחכ"ד בר"ח).

צ' דאבא

אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי יוֹד הָאֵל	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה יוֹד הָאֵל	יְהוָה

ש"ן דלת יוד

לחמ"ן בג"ה דס"י דכחכ"ד וחג"ס דפרלויף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דמו"ב דז"א (וגם דכחכ"ד בר"ח)

אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי יוֹד הָאֵל	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה יוֹד הָאֵל	יְהוָה
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי

לחמ"ן בג"ה דס"י דכחכ"ד וחג"ס דפרלויף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דמו"ב דז"א (וגם דכחכ"ד בר"ח)

גם יכוין להמשיך מחדש חמ"ן בג"ה דס"י דכחכ"ד וחג"ס דפר' ו"ק דס"ס עם
 הל"מ דללס דמוחין דינקס דנרנח"י דרוח דנשמה המלוכס צמוכס עם נרנח"י
 דרוח דנשמה שפס ט'. הויות ופ' אהיס ונקודוטיהס כידוע שהס חיות ונשמות וחיות
 ונשמות דרוחוס דנרנח"י דנרנח"י דרוח דחיה ונשמה (וצר"ח גם דיחידה)
 דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן.

אֱלֹהֵי
 יְהוָה

אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

לחמ"ן בג"ה דס"י דכחכ"ד וחג"ס דפר' ו"ק דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן דמו"ב דז"א
 (וצר"ח גם דכחכ"ד):

סידור תפלה להרש"ש

לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחד א"ח ט"ס דז"א שבו שם מ"ה **יוד הא ואו הא** ד' נוקביה
לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א שבה שם **אדני**
אחדות גמורה **יאהדוניהי**

ימסור נפשו עק"ה
ויכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות
הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י
ד' אותיות אה"ה וע"י עסמ"ב
ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
ולהמשי' לה **יאי דס"ג דאותיו' מכתר**

ימסור נפשו עק"ה
בקיל' **יאה** יוד הי ויו הי
שריפ' **הרה** יוד הי ואו הי
הרג **וני** יוד הא ואו הא
ומנק **היה** יוד הה וו הה

וחכמ' דאי' והם כמס' אל' צסוד חסד אל ויכוין להמתי' בו את הב"פ **שך שך**
דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם **אדני** שבה

אלף דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ **שך שך ויאי**.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם
הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה
דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס.

מוסין דהויה ואדני עם הנרנח"י
דו"ק לזו"ן.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
יהוה

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

יוד הא ואו הא ס"ה
יה יהו יהוה רפ"ח
ויכוין לחבר זו"ן ומהחברת רחל
עם לאה **יאהדוניהי**

אהיה אהיה
יהוה יהוה

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם
אותם המוסין אשר נכנסו בתיבת
שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
הבירורין הנז' למ"ן לאו"א.

אהיה
יהוה
אהיה יהוה
אהיה יהוה

אהיה
יהוה
אלהים
אלהים
אהיה יהוה
יהוה יהוה
אלהים

יאהדוניהי
לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן
גם יכוין לסלק האור שבפרק
אמלעי דהוד דתצונה ולהעלותו
לת"ת דידה ומלטקן הפרק הנז'
ללורך בינה דז"א.

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם
אותם המוסין אשר נכנסו בתיבת
שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
הבירורין הנז' למ"ן לאו"א.

